

Tribuna școlii

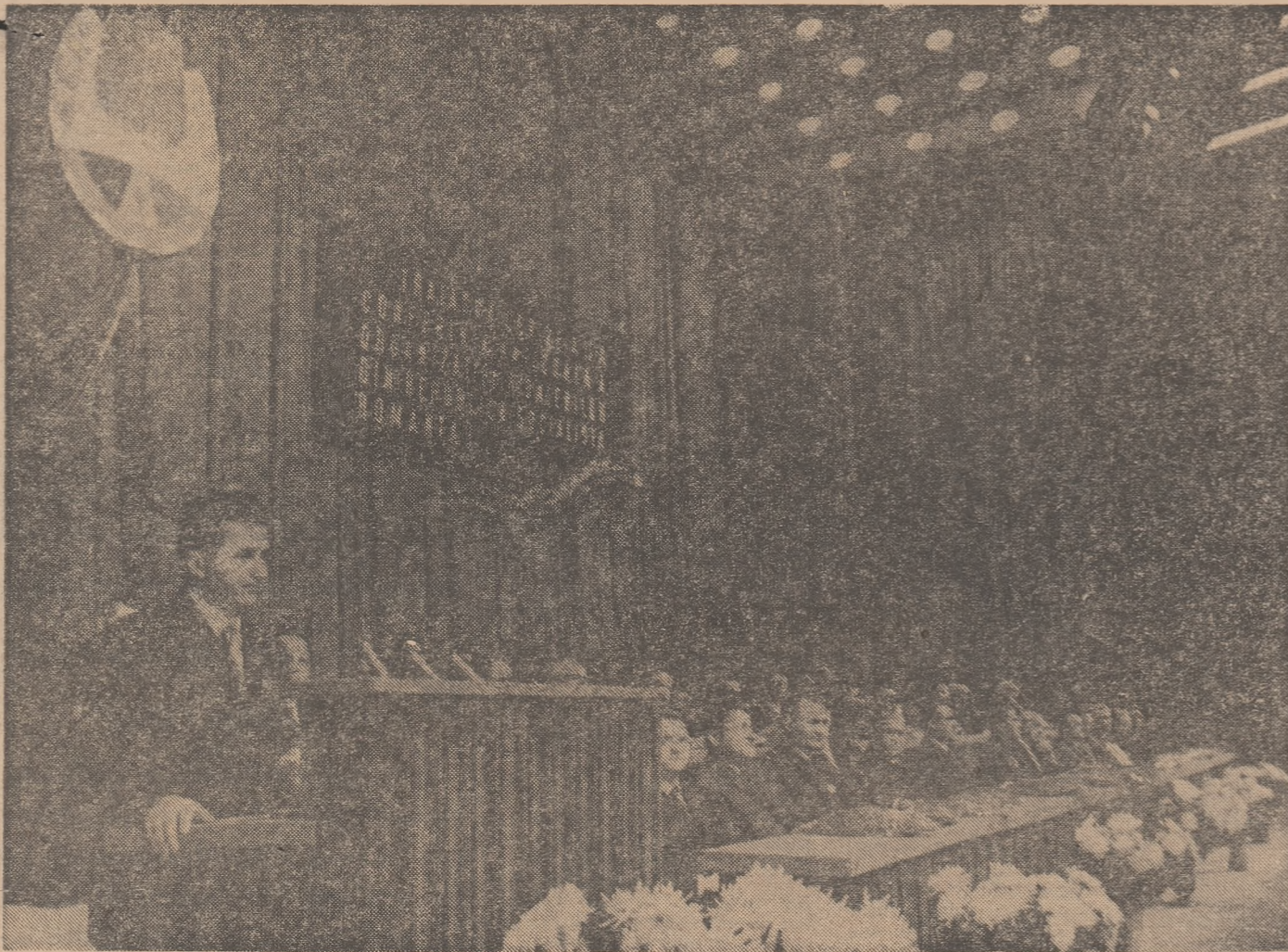
REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ

ANUL I Nr. 21

VINERI 29 OCTOMBRIE 1971

12 PAGINI — 1 LEU

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Dragi tovarăși,

Scumpi prieteni, pionieri și școlari,

Conferința Națională a Organizației Pionierilor — care reunește în rândurile sale peste 1.600.000 de școlari din România — constituie un eveniment de seamă în viața pionierilor, a tuturor școlărilor patriei noastre socialiste, cu atât mai mult cu cât pentru prima dată s-au reunit și pionierii înșiși în sfatul lor pentru a discuta și a-și aduce contribuția la bunul mers al organizației lor; acesta este un semn al profundelor transformări democratice din țara noastră, al faptului că în toate problemele privind dezvoltarea țării, partidul, guvernul patriei noastre se consultă cu oamenii muncii, inclusiv cu pionierii în problemele care-i privesc pe ei. (Aplauze puternice.)

Doresc să vă adresez, dragi pionieri, calde felicitări și un salut fierbinte, să vă îmbrățișez în numele conducerii noastre de partid și de stat care privește pe toți copiii patriei ca pe copiii săi. (Aplauze prelungite.)

De asemenea, adresez în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și al guvernului un salut din inimă comandanților unităților și detașamentelor de pionieri, tuturor cadrelor didactice participante la Conferința națională, care muncesc cu dăruire și pasiune pentru educația celor mai tinere vârstare ale României socialiste. (Aplauze puternice.)

Conferința și secțiunea pionierilor își pun lucrările în zilele când Marea Adu-

nare Națională, forul suprem al țării, a adoptat planul de dezvoltare a economiei naționale pe 1971—1975, ale cărui prevederi sînt menite să ducă la îndeplinirea obiectivelor trasate de Congresul al X-lea, la realizarea programului făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în România. (Vii aplauze.) Noul plan cincinal deschide nemărginite perspective de progres și înflorire a patriei noastre; îndeplinirea sa va asigura ridicarea bunăstării întregului popor, va crea condiții pentru o viață tot mai îmbelșugată și fericită tuturor copiilor, întregului tineret al patriei noastre. (Aplauze prelungite.)

Voi, copiii de azi ai țării, aveți fericirea de a vă fi născut și de a crește în anii celor mai profunde transformări innoitoare care s-au petrecut vreodată în existența milenară a României. Țara întreagă este un nemărginit șantier pe care se ridică, prin munca eroică, avîntată, a părinților voștri — muncitori, țărani, intelectuali, fără deosebire de naționalitate — luminosul edificiu al socialismului, o civilizație materială și spirituală superioară, se pun temeliiile de granit ale viitorului fericit, ai cărui principali beneficiari veți fi voi înșivă, pionierii de astăzi. (Aplauze puternice, prelungite.) Se poate spune că voi creșteți o dată cu țara, care parcurge într-un an cît odinioară în douăzeci de ani, asemenea lui Făt-Frumos din poveste, dar cu mult mai lute. Aș putea spune că patria în care trăiți crește chiar mai repede de-

cît voi, devenind pe zi ce trece mai îmbelșugată, mai puternică, mai înfloritoare. Și aceasta datorită muncii eroice a poporului nostru. (Aplauze puternice.) Dar, totodată, trebuie spus că cei care fac patria noastră să crească într-un ritm așa de rapid sînt comunistii, este partidul — conducătorul întregii noastre națiuni socialiste, care și-a identificat existența cu însăși cauza socialismului și comunismului în România. (Aplauze prelungite.)

Voi, dragi copii, puteți fi mîndri că v-ați născut într-o țară liberă și independentă, într-o societate în care au fost lichidate pentru totdeauna asupra omului de către om, dominația unui grup restrîns de exploatare care stăpîneau bogățiile țării și își însușeau bunurile dobîndite prin truda oamenilor muncii. Poporul român, în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea partidului comunist, și-a cucerit prin luptă grea libertatea și independența, a devenit pe deplin stăpîn în țara sa, pe destinul său, pe bogățiile țării și pe roadele muncii sale, făurindu-și în mod conștient propria sa istorie, propriul său viitor fericit. (Vii aplauze.) V-ați născut și creșteți într-o țară hărăzită de natură cu neasemuite frumuseți, într-o țară cu o istorie glorioasă, plină de lupte eroice pentru apărarea gliei strămoșești, pentru neatîrnare, pentru păstrarea ființei naționale, pentru progres social și pentru o viață mai bună, pentru socialism. (Aplauze prelungite.)

(Continuare în pag. a 3-a)

Astăzi,
cu ochii
zilei
de mîine

Există o corelație dialectică, o întrepătrundere intimă între dezvoltarea în ansamblu a economiei noastre naționale și învățămînt, între fiecare dintre compartimentele și componentele vieții noastre sociale și școală. Mersul ascendent al societății românești nu poate fi nici un moment desprins de munca, de strădania, priceperea, fantezia creatoare, devotamentul, în esență conștiința

CINCINALUL

Înainte de a milioane de făuritori ai noii orinduirii socialiste. Iar făuritorii acestor bunuri materiale și spirituale și totodată și beneficiarii lor, creatorii României socialiste contemporane, cei care dau o nouă dimensiune istoriei patriei, nu pot fi la rîndul lor nici un moment desprîși de ceea ce obișnuim să numim învățătura de carte, școală. Școlii de toate gradele, învățămîntului românesc îi revine datoria de a contribui la pregătirea aceluia milion de noi salariați care se vor găsi pe ansamblul economiei naționale în plus în 1975 față de 1970. Unii dintre aceștia au părăsit recent porțile diferitelor forme de învățămînt și s-au integrat cu tot elanul tineresc în procesul de producție, acolo unde era nevoie de ei: în uzine, în fabrici, pe mari șantiere de construcții, pe ogoare, în spitale, în laboratoare, la catedră. Alții, cea mai mare parte din acest milion de noi constructori de nădejde ai orinduirii socialiste, se află încă în diferite etape ale pregătirii lor pentru viitoarea profesie. Și unii și alții au fost, și sînt pregătiți, pentru a face față sarcinilor pe care nivelul actual al economiei naționale cere să le rezolvăm și, totodată, în perspectiva celor de la sfîrșitul cincinalului, și mai departe. „Foamea” de cadre a economiei și culturii noastre naționale, grija partidului și statului nostru pentru a asigura cadrul material și spiritual necesar atingerii în condiții optime a acestor obiective din planul de stat sînt oglindite grăitor în prevederile Legii pentru adoptarea planului cincinal de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe perioada 1971—1975, aprobată de ultima Sesiune a Marii Adunări Naționale, ale cărei lucrări s-au încheiat de curînd.

Consiliul de Miniștri, prin Ministerul Învățămîntului și ce-

(Continuare în pag. a 10-a)

La Casa corpului didactic

din Botoșani

Profesorul Adrian Lungu, directorul Casei corpului didactic din Botoșani, ne informează despre preocupările, acțiunile în curs de desfășurare și în perspectivă ale instituției pe care o conduce.

Din programul pe trimestrul I, ce însoțește relatarea sa, aflăm că este vorba de activități menite să sprijine munca la catedră a profesorilor, ceea ce de fapt definește însăși rațiunea pentru care au fost create casele corpului didactic.

Cităm câteva acțiuni ce urmează să aibă loc la Botoșani în lunile octombrie, noiembrie, decembrie 1971, pentru a ilustra o orientare pe care am dori-o proliferată: „Principii și metode ale analizei literare în școală”, „Elemente de topologie în predarea matematicii în liceu”, „Orientări metodologice cu privire la predarea geografiei în școală, pe linia modernizării învățământului”, „Continuitatea procesului revoluționar de făurire a noii societăți în țara noastră”, „Contribuția familiei la educarea copiilor prin muncă și pentru muncă în lumina documentelor de partid” și altele.

O nouă societate a elevilor

Societățile elevilor sînt organisme culturale complexe, menite să grupeze la nivelul liceelor, orașelor și județelor pe cei mai dotați elevi din diferite domenii de activitate științifică, literară și artistică. În același timp, ele coordonează întreaga activitate extrascolară a elevilor, realizând prin multiple forme de manifestare o stimulare a inițiativei și posibilităților creatoare ale tinerei generații.

Implinind în același timp o necesitate pedagogică și o veche doleanță a elevilor din capitala țării, Inspectoratul școlar, în colaborare cu Comitetul municipal U.T.C., au luat inițiativa înființării societății cultural-artistice „G. Călinescu” a elevilor din București, a cărei ședință inaugurală a avut loc joi, 21 octombrie a. c. la Ateneul tineretului — sediul permanent al societății.

Societatea, care va funcționa cu 5 secții (literatură, artă dramatică, arte plastice, muzică și coregrafie) își propune, să sprijine pe

Școlarii învață de mici să fie economi

Săptămîna de la 25 la 31 octombrie este marcată, între alte numeroase acțiuni ce se organizează în școli, și de cele desfășurate pentru educarea la elevi a spiritului de economie, a cultivării simțului de chibzuială și gospodărire. Indispensabilă oricărui om, indiferent de domeniul sau profesia în care va lucra, calitatea de a fi econom, chibzuit cu avuțul propriu și cu cel obștesc, este cultivată pe băncile școlii, de la vîrsta cea mai fragedă.

Sînt inițiate, mai ales în această săptămîna, în numeroase școli o serie de activități dedicate special acestui scop. Între acestea trebuie subliniate numeroase concursuri pe teme de economie organizate pe școală sau pe detașamente la care participă un număr mare de școlari. De asemenea la orele de dirigenție se discută teme ca: „Ce înseamnă să fii econom?”, „Chibzuința și chiverniseala — calități ale bunului gospodar” ș.a., se citesc pagini ale classicilor noștri în care se vorbește despre spiritul de economie, se prezintă numeroase exemple de modul în care, prin economii, oamenii muncii își sporesc bunurile materiale, aduc venituri la locul unde muncesc. În unele școli s-au amenajat, cu ajutorul materialelor primite prin filialele C.E.C., expoziții, fotomontaaje, standuri cu pliante și cărți etc.

Săptămîna aceasta, mai mult ca în celelalte, a sport și numărul elevilor care își depun economiile pe libretetele C.E.C. Fiecare este convins că din banii economisiți zi cu zi, lună cu lună, va putea pleca în excursii frumoase, își va putea cumpăra cărți, materiale de sport, jocuri distractive.

cei mai talentați elevi în domeniul artei, în vederea dezvoltării aptitudinilor, pentru consolidarea și formarea acestora pe linia unei profunde cunoașteri și juste interpretări a fenomenului artistic, pentru a fi, prin pasiunea, pregătirea și educația lor estetică, propagatori ai înaltelor idei ale culturii noastre socialiste. În același timp, societatea va constitui un centru metodic pentru îndrumarea activității cultural-artistice din școli.

Alături de acțiuni comune ale societății (cicluri de expuneri în vederea orientării politico-ideologice a activității cultural-educative cum ar fi: „Arta și contemporaneitatea”, „Cultura românească în contextul culturii universale”, „Raportul artist-operă-public în procesul dezvoltării conștiinței socialiste”, consfătuiri cu colectivele de redacție ale revistelor școlare, manifestări culturale-artistice de amploare), fiecare secție își propune, în funcție de profil, realizarea unor acțiuni practice (montaje muzical-literare, spectacole dramatice, concursuri de creație literară, antologii de versuri, deschiderea unor șantiere de creație plastică în unele uzine din Capitală și ale unor expoziții interesante etc.).

O. T.

Curs de informatică

S-a încheiat cursul de informatică care a avut loc sub egida Societății de științe matematice, în colaborare cu Centrul de calcul

al Universității București. Tematica cursului a abordat teme stringente ale învățămîntului actual, printre care menționăm: sisteme de prelucrare automată a datelor (SPAD), introducere în programare, scheme logice, limbaje universale, organizarea centrelor de calcul etc. Utilitatea acestora s-a dovedit deosebită și datorită necesității izvorite din înființarea nucleelor de informatică în învățămîntul nostru.

La buna reușită a cursului și-au adus contribuția academician Grigore C. Meșil, conf. dr. Ion Văduva, prof. C. Ottescu, precum și analiștii și programatorii Centrului de calcul.

VIFOR STĂNESCU

Două concerte pentru elevi

Continuînd și în această stagiune bunul obicei de a prezenta concerte pentru elevii liceelor din Capitală, Filarmonica a organizat în ziua de 17 octombrie a. c. un concert coral intitulat sugestiv: „Sentimentul patriotic oglindit în muzica corală”. În interpretarea corului Filarmonicii, dirijat de Vasile Păntea, am putut asculta lucrări de Kiriac, Cucu, Chirescu, Porumbescu, Dogaru ș. a. Duminică, 24 octombrie, am urmărit cel de al doilea concert susținut de data aceea-

sta de colectivul orchestral al Filarmonicii bucureștene sub conducerea dirijorului Paul Popescu. Programul a cuprins: „Balada pentru orchestră — Toma Alimowski” de Dan Constantinescu. Clarinetistul Aurel Octav Popa, laureat al concursurilor internaționale de la Birmingham, Utrecht și Geneva a interpretat apoi cunoscutul „Concert pentru clarinet și orchestră în La major” de W. A. Mozart. În încheiere, elevii au ascultat una din lucrările lui Haydn „Simfonia nr. 86 în Re major (Parisiana)”.

Regretăm că nu putem invita elevii sub cupola Ateneului, la un concert dat pentru ei, mai devreme de 14 noiembrie a. c.

STELIAN PIHULEAC

Expoziție „Dvorák” la Ploiești

Cu prilejul împlinirii a 130 de ani de la nașterea celebrului compozitor cehoslovac ANTONIN DVOŘÁK, prin strădania muzicologului ploieștean Florian V. Ion, membru de onoare al Societății internaționale de muzică „Antonin Dvořák” din Praga, s-a organizat la Ploiești o expoziție documentară. Expoziția cuprinde peste 150 de documente originale, stampe, desene, gravuri, programe, afișe. De asemenea, sînt expuse într-o vitrină specială numeroase manuale pentru învățămîntul muzical românesc în care se vorbește despre Antonin Dvořák. Din manifestările consacrate acestui eveniment, menționăm și comunicarea „Răspîndirea muzicii lui A. Dvořák în România”, care s-a bucurat de prezența unui numeros public format din profesorii de muzică din județul Prahova.

Un „tir sportiv” cu bătaie prea lungă

La capătul bulevardului Leontin Sălăjan din București, se află una lîngă alta nu mai puțin de patru școli. Iar între ele, de vreo doi ani de zile încoace — o tarabă cu tir sportiv. Vad mai bun nici că se putea pentru proprietarul tarabei! Un difuzor dat la maximum adună aici, în fiecare după-amiază, pînă seara tîrziu, zeci și zeci de copii de toate vîrstele. Elevii uită de masă, uită de lecțiile de a doua zi și își cheltuiesc și ultimul bănuț. Mulți dintre ei devin cu timpul mari specialiști în doborîrea elefanților și leilor de tînichia; dar vine sfîrșitul trimestrului și se trezesc corigenți la nu știu cite materii; se încheie apoi anul școlar și toată lumea se miră de procentul prea mare de repetenți!

Tragem și noi, cu acest prilej, un foc de armă în semn de alarmă. Poate va auzi cineva de la Consiliul popular al sectorului 4!

D. R.

Săptămîna aceasta au apărut:

• „REVISTA DE PEDAGOGIE” nr. 10/1971 — un număr axat în principal pe tema inovării tehnologiei învățării.

• „TERRA” — nr. 5/1971 — cu interesante articole la rubricile „Studii”, „Opinii — discuții” și „Îndrumări didactice”.

• G. Rădol, satul Crovu, comuna Odo-bești, județul Dimbovița. Absolventelor școlii de menaj — gradul II, echivalate cu studii medii — care au funcționat în învățămînt și sînt în prezent încadrate ca maistre-instructoare, li se consideră vechime în învățămînt perioada în care au fost încadrate educatoare, învățătoare etc. Ele pot da definitivatul ca maistre-instructoare după o vechime de 3 ani în specialitate. Salarizarea o primesc core-spunzător cu vechimea pe care o au în învățămînt.

• Un grup de pensionare din Galați: Prin circulara Ministerului Învățămîntului nr. 10768/1969 s-a precizat că pensionarii cu pensii integrale pentru limită de vîrstă, precum și pensionarii cu pensii acordate prin Hotărîri ale Consiliului de Miniștri și ale altor organe competente pot preda la ore vacante ca profesori sau maistri-instructori, pînă la maximum 6 ore pe săptămîna în învățămîntul de cultură generală sau pînă la maximum 9 ore pe săptămîna în învățămîntul profesional, tehnic și liceal de specialitate, indiferent de obligația de predare a postului (18—20 ore ca profesor sau 24—30 ore ca maistru-instructor).

Cuantumul unei ore se calculează la 1/72 pentru profesorii a căror normă de predare este de 18—20 ore și la 1/80 pentru ceilalți profesori, iar pentru maistri-instructori la 1/120 din salariul tarifar de încadrare convenit, potrivit H.C.M. nr. 2841/1968 în raport cu studiile (pregătirea), stagiul recunoscut în învățămînt, gradul didactic obținut și forma de învățămînt la care predau.

Plata se face pentru orele efectiv prestate la clasă, în raport cu numărul zilelor lucrătoare din luna respectivă. În perioada vacanțelor școlare, cînd nu se predau ore la clasă, aceste cadre didactice nu pot fi retribuite.

Aceste indicații nu se aplică pensionarilor cu pensie integrală pentru limită de vîrstă (bărbații la 62 ani și femeile la 57 ani) care sînt încadrați pe funcții didactice cu normă întregă și care au dreptul să primească și 50% din pensie.

Preferăți abonamentele pe termen lung!

În această perioadă se reînnoiesc abonamentele la ziare și reviste pentru anul 1972. Abonamentele pe un an întreg sînt de preferat. Ele asigură primirea la vreme și fără întreruperi a revistei noastre, atît în timpul anului școlar, cît și în vacanțe.

Prețul unui abonament anual este de 52 de lei.

Tribuna școlii

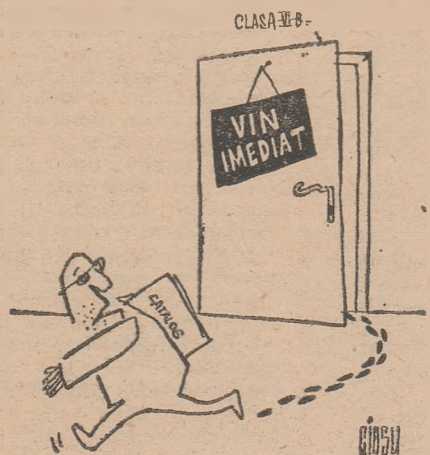
Revistă săptămînală editată de Ministerul Învățămîntului și Uniunea Sindicatelor din învățămînt, știință și cultură.

Redactor șef: prof. emerit Mihail Rașu. Secretar general de redacție: Mircea Ionel. Redactori șefi de rubrică: Stela Predescu, Mircea Herivan, Nicolae Sorin, Octavian Buzescu.

Prezentarea artistică: C. Bivolaru. Prezentarea grafică: Ioșif Moscu.

Redacția și administrația — Piața Scinteli nr. 1, București, telefon 17 60 20

La colț • La colț • La colț • La colț

FĂRĂ CUVINTE
Desen de C. Ciosu

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Eveniment de seamă în lumea cravatelor roșii, a școlii, a tuturor celor care se îngrijesc de creșterea, de formarea și educarea copiilor noștri, cea de a II-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor desfășurată la sfârșitul săptămânii trecute, a prilejuit nu numai un rodnic bilanț al realizărilor, al experienței dobândite în ultimii cinci ani de activitate desfășurată sub îndrumarea și conducerea nemijlocită a partidului, ci, în același timp, un moment de cotitură, de analiză profundă, matură, chibzuită a viitoarelor sarcini care stau în fața organizației. La acest înalt forum național, cei aproape două milioane de școlari și-au trimis reprezentanții de onoare din toate colțurile țării — pe cei mai buni dintre cei buni — spre a rosti de la tribună angajamentul lor, al celor mai tinere vârstare ale țării, de a răspândi părintească grijă pe care le-o poartă partidul prin muncă și învățatură, prin atitudine exemplară, prin hotărârea de a deveni cetățeni demni ai patriei socialiste. Alături de ei au fost prezenți la acest eveniment cei care le călăuzesc zi de zi pașii spre împlinire: profesorii, comandanții-instructori, părinți. Au participat de asemenea reprezentanți ai organizațiilor de tineret, ai unor instituții centrale și organizații obștești, personalități ale vieții noastre științifice, culturale și artistice, oaspeți de peste hotare — mesageri ai organizațiilor de pionieri din țările socialiste frățeste, precum și reprezentanți ai unor organizații internaționale.

Vineri, 22 octombrie a.c., într-o atmosferă de un deosebit entuziasm, s-a deschis ședința festivă a Conferinței. Mille de participanți au avut cinstea de a primi în mijlocul lor pe conducătorii de partid și de stat, aceasta constituind încă o dată dovada grăitoare a dragostei și grijii părintești pe care partidul și statul nostru, conducătorul său, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, o poartă copiilor, tineretului, creșterii și educării lor în spiritul dragostei și devotamentului față de patrie. În exclamațiile vibrante ale celor prezenți la înaltul prezidiu la loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Emil Bodnaraș, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Bergeanu, Florian Dănilache, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stolca, Ștefan Voitec, Petre Blajovici, Miron Constantinescu, Mihail Dalea, Miu Dobrescu, Mihail Gere, Ion Ioniță, Vasile Patilineț, Ion Stănescu.

Lucrările conferinței au fost deschise de tovarășul Virgiliu Radulian. A urmat apoi un moment solemn: în sunetul acordurilor imnului „Trei culori”, cântat de mii de voci tinere, o delegație de pionieri, purtând drapelul Organizației, se îndreaptă spre tribună spre a transmite Conferinței salutul cald, entuziast al copiilor țării:

„Trăim cu toții în țara
mindră-n care
Poporul este pe deplin stăpîn,
Ni-i unic țel și aripă și soare
Partidul Comunist Român.

Și dacă-n suflet, azi
ni se-ntretaie
Frumos trecut, prezent și viitor,
E că ni-i Ceaușescu Nicolae
Părinte drag și bun
conducător.

(Continuare în pag. a 4-a)

(Urmare din pag. 1)

Sinteți fiii unui popor harnic și talentat, care a iubit și iubește cu ardoare munca, dreptatea și pacea, care a dorit întotdeauna și dorește să trăiască în colaborare și prietenie cu toate popoarele lumii, să-și aducă contribuția la progresul umanității, la dezvoltarea științei și culturii universale, la cauza păcii în lume. (Aplauze prelungite.) Sinteți fiii României noi care dezvoltă colaborarea și prietenia cu toate țările socialiste, întărește solidaritatea cu popoarele ce luptă pentru eliberarea lor națională și socială, extinde colaborarea cu toate statele lumii, contribuind astfel la instaurarea în lume a unei ere a colaborării și păcii. (Vii aplauze.) Pentru această politică închinată marilor idealuri de progres, colaborare și pace internațională, pentru politica sa internă corespunzătoare aspirațiilor și intereselor vitale ale poporului, țara noastră se bucură, în marea familie a popoarelor lumii, de stimă și considerație, de un binemeritat prestigiu, are prieteni pe toate meridianele lumii. (Aplauze puternice.)

Mă adresez vouă, dragii mei prieteni pionieri și școlari: părinții voștri, întreaga societate, partidul și statul vă înconjoară cu grijă și dragoste, fac totul pentru ca viața voastră să fie lipsită de griji, pentru ca voi să vă bucurați de o copilărie fericită, să vă dezvoltați în condiții de pace. (Aplauze prelungite.) An de an crește numărul școlilor de toate gradele, al căminelor și grădinițelor de copii; sint cheltuite sume tot mai mari pentru buna desfășurare a învățămîntului, pentru asistența medicală a copiilor, pentru recreația și odihna lor în taberele de la munte și de la mare. Începînd din luna septembrie a acestui an, partidul și guvernul au luat măsura de a majora, înaltea termenului prevăzut de planul cincinal, fondurile destinate alocației pentru copii, s-au introdus alocații pentru fiii țăranilor cooperatori — măsură de care beneficiază milioane de familii și care se răsfrînge în îmbunătățirea condițiilor de viață ale fiecărei familii, ale fiecărui copil al patriei noastre. (Aplauze puternice.)

Întreaga politică promovată de partid și guvern pentru a asigura un trai material mai bun copiilor, tineretului, pentru a dezvolta și perfecționa posibilitățile de instrucție publică, oglindeste grija neslăbită, primordială a statului nostru socialist pentru creșterea unor noi generații puternice, viguroase, sănătoase din punct de vedere fizic și spiritual. Aceasta este expresia înaltei răspunderi cu care partidul comunist acționează pentru a asigura însuși viitorul națiunii noastre socialiste, dezvoltarea ei ascendentă prin urmași în stare s-o ridice pe culmile luminoase ale comunismului. (Vii aplauze.) Vă chem pe voi, dragi prieteni, să răspundeți acestei înalte preocupări, acestei griji pline de căldură, învățînd, învățînd și iar învățînd, însușindu-vă cu neobosită sirguință comorile științei și culturii. Iubiți-vă părinții care muncesc pentru voi, iubiți partidul comunist care vă asigură o viață fericită, un viitor luminos, iubiți patria noastră socialistă în care v-ați născut și pe care trebuie să o slujiți de-a lungul întregii voastre vieți, să o faceți tot mai frumoasă, tot mai înfloritoare! (Aplauze prelungite.)

Vorbînd de realitățile actuale, de ambianța în care vă dezvoltați astăzi, este bine să ne reamintim și de trecut, pentru că viața nu a fost întotdeauna așa pe meleagurile țării noastre. Odinioară milioane de copii ai muncitorilor și țăranilor nu reușeau să termine nici școala elementară. Doar este știut că în trecut România se număra printre țările europene cu cei mai mulți analfabeți. Școlile erau puține, învățămîntul era scump, cei ce trudeau din greu în această țară nu aveau posibilități bănești pentru a-și susține fiii în școli, iar clasele stăpînitoare priveau nepăsătoare cum atîtea și atîtea minți înzestrate, atîtea și atîtea suflete pasionate pentru știință, cultură, pentru nou, nu puteau căpăta acces la învățatură, la lumina culturii.

Nu e rău ca despre toate acestea să se povestească din cînd în cînd, în școală, în organizația de pionieri; nu e rău să știți cum trăiau odinioară copiii muncitorilor și țăranilor, pentru a putea prețui la adevărata lor valoare condițiile de viață pe care vi le oferă azi societatea socialistă, pentru a înțelege ce a creat și creează socialismul pentru fericirea tinerelor generații ale patriei noastre.

Vă aflați acum, dragi copii, la înce-

putul unui nou an școlar. Cunoaștem și ne bucurăm din adîncul inimii de succesele pe care le obțineți la învățatură, în pregătirea școlară, în îmbogățirea cunoștințelor voastre generale. Cunoaștem nenumăratele activități practice la care organizația pionierescă îi atrage pe școlari, rezultatele frumoase ale acestor activități. Am văzut nu puține expoziții ale școlărilor, cuprinzînd creații ale iubitorilor tehnicii, ai muncii practice — și care exprimă cu putere fantezia și inventivitatea copiilor din țara noastră, spiritul cutegător al pionierilor, îndemînarea și hărnicia, multiplele lor cunoștințe. Cunoșc inițiativa adoptată de o unitate de pionieri din București privind participarea la munca patriotică. Toate acestea fac cinste organizației voastre, vă fac cinste vouă, pionierilor și școlărilor! (Aplauze puternice.)

Doresc să vă reamintesc acum, la începutul noului an școlar, vouă, celor de vîrsta pionieratului, că vă așteaptă noi trepte pe care trebuie să le urcați în marele edificiu al școlii și culturii. Trebuie să vă pregătiți pentru a urma noile școli profesionale, liceul, mulți dintre voi institute superioare. Totodată trebuie să vă fie permanent vie în minte necesitatea ca încă de pe băncile școlii generale de 10 ani să vă însușiți bogate cunoștințe practice, să vă deprindeți cu munca productivă, creatoare de bunuri materiale și spirituale. Nu trebuie să uitați că, indiferent ce meserie sau profesiune veți alege, trebuie să fiți atît din punct de vedere al cunoștințelor generale științifice, cît și al deprinderilor practice la înălțimea uriașelor exigențe pe care le ridică epoca revoluției tehnico-științifice în fața fiecărui tînăr, în fața fiecărui om. (Aplauze puternice.)

Înaintea voastră se deschid larg porțile viitorului, societatea socialistă vă asigură tuturor posibilități nelimitate de afirmare a talentului, a capacităților, de împlinire a celor mai îndrăznețe visuri și aspirații. Pentru a putea beneficia din plin de aceste condiții, trebuie să învățați, să munciți, să vă pregătiți cu seriozitate, cu perseverență, cu înaltă răspundere. După cum vedeți, deși sinteți copii, trebuie să dați dovadă și de răspunderi! (Aplauze puternice.)

În secțiunea pionierilor din cadrul celei de-a II-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierești ați dezbătut problemele activității organizației voastre, ați analizat proiectul noului statut al unităților și detașamentelor de pionieri. În zilele viitoare se vor dezbate în continuare în cadrul conferinței aceste probleme, se va trece în revistă activitatea desfășurată în cei 5 ani care

au trecut de la conferința precedentă, punîndu-se în evidență atît realizările organizației, cît și neajunsurile care mai există în munca ei.

Doresc să relev, cu această ocazie, că partidul nostru dă o înaltă apreciere rolului și activității Organizației de Pionieri în organizarea instructivă și plăcută a vieții școlărilor din țara noastră, în educația celei mai tinere generații, în spiritul dragostei față de patrie, față de popor, în spiritul devotamentului nemărginit față de cauza socialismului și comunismului. (Aplauze puternice.) Organizația de Pionieri este o valoroasă școală de plămădire a celor mai nobile trăsături morale ale personalității: cinstea, demnitatea, respectul față de muncă, mîndria patriotică, spiritul internaționalist, generozitatea și dăruirea pentru interesele poporului, exigența și spiritul revoluționar, comunist. Pentru rezultatele minunate obținute în această bogată și prețioasă activitate, dusă în rîndurile milioanele de copii din țara noastră, adresez cele mai calde felicitări Organizației de Pionieri, pionierilor, tuturor celor care îi îndrumă și-i conduc! (Aplauze puternice.)

Consider că în etapa actuală de dezvoltare a societății noastre pe calea socialismului, pe calea progresului material și spiritual, Organizația de Pionieri îi revin îndatoriri sporite în pregătirea pentru muncă și viață a școlărilor din țara noastră. Va trebui înfăptuită o și mai largă diversificare a formelor și metodelor de activitate ale unităților pionierești care să răspundă intereselor și cerințelor tuturor vîrstelor; totodată, va trebui îmbogățit conținutul educativ al tuturor activităților pionierești. Unitățile și detașamentele de pionieri vor trebui să devină centre active de educare comunistă, de formare a caracterului și personalității copiilor, de dezvoltare în rîndul acestora a spiritului muncii și conducerii colective, a simțului de răspundere față de colectiv, de problemele obștești, a spiritului de disciplină și organizare. (Aplauze puternice.) În acest sens este necesar să se asigure o participare mai activă a copiilor la munca și conducerea organizației pionierești. Este bine că s-au constituit secțiunile, precum și secțiunea pionierilor în cadrul Conferinței Naționale, dar consider aceasta doar un pas. În viitor va fi necesar ca, anual, aceste secțiuni să se întrunească, să devină forumul județean și național de dezbateri de către pionierii înșiși a problemelor activității lor. (Aplauze puternice.)

(Continuare în pag. a 4-a)

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 3-a)

Consider că este necesar să trecem la o măsură nouă privind conducerea unităților și detașamentelor de pionieri — și anume ca în funcția de comandanți de detașamente, ai unităților să fie aleși pionieri; de asemenea, pentru a da o formă mai organizată activității detașamentelor și desfășurării unei activități mai largi, să se constituie grupe ai câtor comandanți să fie tot pionieri.

În ce privește activitatea consiliilor pionierești și a Consiliului Național, și aici va trebui să aducem, unele îmbunătățiri. În primul rând cred că ar trebui ca în viitor, cu ocazia Conferinței Naționale sau a conferințelor județene, secțiunile de tineret să nu se țină înainte, ci în același timp cu Conferința Națională și conferințele județene, iar anumite dezbateri să fie comune. Pentru a asigura în continuare conducerea și îndrumarea activității unităților și detașamentelor pionierești va fi necesar să aducem o modificare regimului de astăzi al comandanților — și anume, să instituiam funcția de comandant-instructor de detașament și de unitate, care să fie îndeplinită de actualii comandanți. Aceasta va permite asigurarea în continuare a unei conduceri corespunzătoare de către cadre pregătite, și totodată o participare activă a pionierilor la conducere, o colaborare strânsă, care nu poate fi decât în folosul organizației și al întregii activități de educare. (Vii aplauze).

Probabil că va fi necesar ca și în ce privește conducerea la nivel național și județean să stabilim ca, din rândul pionierilor de la o anumită vârstă — de 12—13 ani — să se desemneze anual locuitori care să ia parte la dezbaterile unor probleme. Vom obișnui astfel pionierii patriei noastre cu conducerea, îi vom ajuta să capete o privire mai de ansamblu asupra problemelor.

Cred că aceste măsuri vor îmbina mai bine experiența cadrelor didactice, pricepera lor, cu entuziasmul și elanul pionierilor noștri, ce vor face ca Organizația de Pionieri să-și îndeplinească în condiții mai bune rolul important pe care îl are în societatea noastră socialistă. (Aplauze puternice).

La baza întregii activități de educare și formare a pionierilor și școlărilor patriei trebuie să stea politica marxist-leninistă a partidului nostru, concepția materialist-dialectică despre lume și viață, preocuparea de a face ca fiecare pionier, fiecare școlar, fiecare copil să cunoască și să înțeleagă că tot ceea ce se înfăptuiește în țara noastră, viața nouă pe care ei o duc astăzi, viitorul luminos al patriei este legat de politica partidului nostru — forța conducătoare a societății socialiste românești. (Aplauze puternice, prelungite).

Trebuie să cultivăm permanent în rândul pionierilor și copiilor prietenia frățească dintre toți copiii țării, fără deosebire de naționalitate. Voi, dragi pionieri, v-ați născut în orînduirea socialistă, a cărei deviză este frăția, unitatea și intrajutorarea tovarășească între oameni, care proclamă egalitatea între toți membrii societății, fără deosebire de naționalitate, care prețuiește omul pentru calitățile sale moral-politice și nu admite nici o discriminare de rasă, naționalitate sau sex; voi trebuie să trăiți în cea mai deplină prietenie și frăție, să îndepărtați din viața noastră tot ceea ce poate separa și opune pe unii altora. orice reziduuri de naționalism, de șovinism, orice concepție retrogradă, străină idealurilor nobile ale socialismului și comunismului. (Aplauze puternice).

O îndatorire de mare importanță a organizației pionierești este de a dezvolta sentimentul fierbinte al dragostei de patrie, al devotamentului față de partidul comunist, față de orînduirea noastră socialistă. Din fragedă copilărie, viitorii cetățeni trebuie să crească în spiritul hotărîrii de a pune mai presus de orice interesele țării, societății, colectivității, apărarea patriei. (Aplauze puternice).

Pornind de la aceasta, de la condițiile internaționale de azi, este necesară introducerea în munca pionierească a unor activități de pregătire în vederea apărării patriei, astfel ca fiecare să poată fi gata oricînd să participe cu încredință la apărarea cuceririlor revoluționare, ale poporului nostru, a muncii pașnice, a libertății, suveranității și independenței patriei (Vii aplauze).

Un loc important în activitatea educativă trebuie să-l ocupe creșterea copiilor, a pionierilor, în spiritul solidarității internaționaliste — proprie între-

gii politici a partidului nostru comunist — cu lupta popoarelor de pretutindeni pentru progres social și pace, în spiritul prieteniei și frăției cu pionierii din toate țările socialiste, cu copiii din țările în curs de dezvoltare, din țările care luptă pentru independența lor națională, din toate țările lumii, care aspiră la o viață mai bună, mai fericită. (Aplauze puternice.) Nu trebuie să uitați nici o clipă, dragi prieteni, că mai sînt regiuni ale planetei noastre unde copiii de vîrsta voastră cad victime războiului, agresiunii imperialiste, că în multe țări copiii nu au nici astăzi posibilitatea de a învăța, de a sorbi din izvoarele culturii, că milioane și milioane de copii suferă de foame, sînt secerati de boli și de mizerie. Așa cum nu trebuie să uitați că în aceste țări, victime ale agresiunii imperialiste, copiii de vîrsta voastră luptă cu arma în mînă pentru cucerirea independenței patriei lor. (Aplauze puternice.) Iată de ce trebuie să fiți solidari, să fiți alături de toți cei care luptă pentru înlăturarea acestor triste vestigii ale trecutului, pentru făurirea unei lumi mai drepte, unei lumi a progresului, păcii și bunei înțelegeri, care să asigure tuturor copiilor o viață fericită, demnă, să întroneze egalitatea deplină și respectul reciproc între națiuni, între oameni, între toate popoarele lumii. (Aplauze puternice).

Introducerea noilor măsuri organizatorice pentru îmbunătățirea activității pionierești impune creșterea rolului și eficienței activității consiliilor pionierilor, care trebuie să stimuleze mai mult inițiativa școlărilor, participarea lor la adoptarea programului de muncă al unităților și detașamentelor, la organizarea tuturor acțiunilor. Trebuie să crească, de asemenea, rolul comandanților-instructori în stimularea spiritului organizatoric al pionierilor, în orientarea principală și în același timp elastică a activității unităților și detașamentelor, a comandanților acestora.

Dezvoltarea activităților de care am vorbit face de altfel să crească și mai mult răspunderea tuturor cadrelor didactice. Datoria lor este de a-și consacra întreaga pricepere, puterea de muncă și talentul pedagogic cauzei nobile a formării unei generații tinere cu un larg orizont de cunoștințe, bine înarmată pentru muncă și viață, călăuzită de concepția materialist-dialectică despre lume și societate, de politica partidului nostru comunist, hotărîtă să-și pună întreaga energie în slujba dezvoltării României socialiste. (Aplauze puternice).

În realizarea acestor îndatoriri, cadrele didactice trebuie să conlucreze îndeaproape cu toți factorii de educație din societatea noastră. În acest sens, răspunderi deosebite revin Radioteleviziunii și presei noastre, care trebuie să acorde o mai mare atenție programelor, emisiunilor și rubricilor pentru copii, educației sănătoase a tinerei generații, lărgirii orizontului ei de cunoaștere și înțelegere. Cred că voi înșivă ați adresat multe critici acestor instituții, de aceea nu vreau să le mai repet. Eu îmi exprim însă speranța că aceste instituții vor înțelege ce așteaptă partidul, ce așteaptă poporul nostru, ce așteaptă voi, dragi pionieri și copii, de la ele. (Vii aplauze).

De asemenea, creatorii de artă și literatură — scriitorii, poeții, compozitorii — au datoria de a crea mai multe poezii, mai multe lucrări care să cînte realitățile, să țină seama și de vîrsta și năzuințele pionierilor, ale copiilor, ale tineretului patriei noastre. Aș putea spune că așteptăm de la scriitorii noștri să creeze opere cu Feți-Frumoși comuniști. (Aplauze puternice, prelungite.) Avem nevoie de cîntece mai multe și mai bune, de toate genurile, dar care să poată fi cîntate și de copii, pentru că acum unele din ele sînt greu de cîntat chiar și de specialiști. (Aplauze).

Este necesar să avem piese de teatru pentru copii, atît din cele pe care să le poată juca organizațiile de pionieri, secțiunile lor teatrale, cît și piese care să poată fi jucate pe toate scenele noastre. Să creăm mai multe filme, sau mai bine-zis să începem să creăm și filme pentru copii și tineret. (Vii aplauze.) Este nevoie și de lucrări de artă plastică, care să poată fi înțelese și de copii, dar chiar și de oameni mai mari. Trebuie să înțelegem că diversitatea creației literar-artistice, muzicale trebuie să se îmbine armonios cu cerințele societății noastre, ale diferitelor categorii de membri ai societății socia-

liste, inclusiv cu cerințele copiilor și pionierilor din patria noastră. (Aplauze puternice.)

Toate aceste opere de artă, realizate într-o diversitate de forme, trebuie să aibă un scop unic — și anume să contribuie la educarea tineretului, a copiilor patriei noastre în spiritul dreptății și adevărului, al echității sociale, al dragostei față de muncă, față de partid și de patrie, al prieteniei între oameni și popoare, al cauzei păcii. Atunci arta își va îndeplini menirea ei în societate. (Aplauze puternice, prelungite.)

Aș apela la comandanții-instructori, la consiliile de conducere ale Organizației Pionierilor, la cadrele didactice să ia inițiativa organizării mai largi a diferitelor activități de creație și în acest domeniu. În școli avem talente, chiar și în rîndurile pionierilor, dar trebuie să atragem și Uniunea Tineretului Comunist, pe elevii din licee și, împreună, să creăm o serie de lucrări care să ajute la îmbogățirea artei noastre în general. Eminescu a început să scrie de tînră, tovarăși! Nu trebuie să așteptăm ca cineva să aibă barbă pentru a fi un bun poet sau om de artă. (Vii aplauze).

Am lăsat mai la urmă familia, nu pentru că rolul familiei în educarea copiilor se situează pe ultimul plan, ci, dimpotrivă, se află pe primul — și pentru că doresc să mă adresez tuturor părinților cu chemarea de a acorda mai multă atenție, mai multă grijă educării și creșterii copiilor patriei noastre. Fiecare părinte ocupîndu-se de copilul său, în aceeași măsură trebuie să se ocupe și de alți copii, ca de propriii săi fii, pentru că toți constituim o familie unică — familia României socialiste. (Aplauze puternice, prelungite).

Nu poate exista o dorință mai puternică și mai de onoare decît aceea ca părinții — muncitori, țărani, intelectuali — să transmită fiilor lor, fiilor patriei noastre, hotărîrea de a se afirma în societate printr-o muncă sîrguincioasă, printr-o conduită morală și comportare socială demnă, voința de a fi în primele rînduri în muncă, la învățatură, în lupta pentru socialism și comunism. (Aplauze puternice).

Ceea ce este hotărît în formarea copiilor ca oameni înaintați ai epocii socialismului și comunismului este de a sădi în inimile lor iubirea și respectul față de muncă, izvorul celor mai mari și mai depline satisfacții, principalul mijloc de perfecționare umană, de progres social. Pentru pionieri, pentru toți școlarii nu poate exista dorință mai nobile decît aceea ca fiecare, pe măsura forțelor sale, să participe la clocoțitoarea construcție a noii orînduirii din patria noastră, să-și aducă contribuția, oricît de mică, la sporirea frumuseții și bogăției țării, la realizarea înaltelor idealuri de progres și civilizație. (Aplauze puternice).

Este necesar să acordăm mai multă atenție cunoașterii, înțelegerii și respectării de către pionieri a mărețelor tradiții de muncă și de luptă ale poporului nostru, a trecutului progresist, revoluționar al patriei, a spiritului de eroism, de jertfă al înaintașilor care s-au ridicat pentru eliberarea națională și socială a maselor, făcînd ca toți școlarii să se străduiască a fi demni urmași ai comuniștilor, ai înaintașilor. (Aplauze prelungite).

Partidul comunist, guvernul țării vor acționa neobosit pentru înfăptuirea vastului program de dezvoltare a României elaborat de Congresul al X-lea, pentru creșterea bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, pentru înălțarea națiunii noastre socialiste pe noi culmi de progres, pentru a o face tot mai frumoasă, tot mai prosperă, în rîndul națiunilor lumii. (Vii și puternice aplauze).

Privindu-vă pe voi, dragi prieteni și școlari, sîntem încredințați că ne creștem urmași demni, că viitorul patriei noastre se va găsi în mîini bune. Faceți totul pentru a îndreptăți încrederea pe care o avem în voi! (Aplauze puternice).

Vă urez din toată inima succese tot mai mari la învățatură, cît mai multe satisfacții în activitatea pionierească, o viață fericită, minunată, sub soarele socialismului și comunismului în patria noastră dragă! (Aplauze puternice, prelungite; în sală răsună minute în șir aclamații și urale; se scandează: „Ceașescu-P.C.R.“, „Ceașescu-P.C.R.“; cei prezenți ovaționează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceașescu.)

(Urmare din pag. a 3-a)

Școli noi și manuale gratuite
Laboratoare, totul ni s-a dat
În anii mari cu zile strălucite
Trăim frumos și-adevărat!...

Versurile simple, pornite din inimă sînt rostite cu înflăcărare și patos tineresc. Ele sînt ca un legămint ferm pe care purtătorii cravatelor roșii îl rostesc de la această înaltă tribună în fața partidului și a întregului popor de a se pregăti temeinic pentru muncă și viață, de a deveni fii de nădejde ai patriei socialiste.

Întîmpinat cu puternice aplauze și ovații a luat apoi cuvîntul tovarășul Nicolae Ceașescu.

Lucrările Conferinței au continuat sîmbătă, 24 octombrie, la Palatul Marii Adunări Naționale. La lucrări au luat parte Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Mircea Malița, ministrul învățămîntului.

Comandanții de pionieri, conducătorii caselor pionierești, cadrele didactice, părinții au dezbătut pe larg în această zi problemele fundamentale ale activității pionierești, sarcinile care revin organizației pe baza amplului program de educație comunistă a poporului adoptat de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. la propunerea tovarășului Nicolae Ceașescu, analizînd, îndeosebi, posibilitățile de sporire a caracterului politic al acțiunilor pionierești, de diversificare a formelor și mijloacelor de educare a pionierilor și școlărilor. În aceeași zi participanții au ascultat raportul privind îmbunătățirile ce se propun a fi aduse Statutului unităților și detașamentelor de pionieri și Regulamentului consiliilor Organizației pionierilor din Republica Socialistă România prezentat de Silvestru Pațiuța, vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

Participanții la Conferință au fost apoi salutați de oaspeții străini prezenți la această manifestare.

Duminică, la Palatul Marii Adunări Naționale, s-au încheiat lucrările celei de a II-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor. Conferința a ales Consiliul Național al Organizației Pionierilor alcătuit din 215 membri.

În încheierea lucrărilor, într-o atmosferă de puternic și vibrant entuziasm și optimism, participanții au adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în care se spune printre altele: Delegații la cea de a II-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor adresează conducerii partidului, dumneavoastră personal, mult iubite tovarășe secretar general, un mesaj de adîncă dragoste și recunoștință, precum și hotărîrea lor fermă de a milita neobosit pentru împlinirea misiunii de înaltă răspundere partinică pe care ne-ați încredințat-o, de educare comunistă a tinerelor vîlștăre ale patriei, ale Partidului Comunist Român.

Vă încredințăm, mult stimabile tovarășe Nicolae Ceașescu, că în activitatea ce o desfășurăm în cadrul Organizației pionierilor ne străduim să îndeplinim programul complex de educație politico-ideologică elaborat de conducerea partidului, că ne vom dedica toată energia pentru înfăptuirea exemplară a indicațiilor și sarcinilor nobile ce ne revin în pregătirea pentru muncă și viață a tinerei generații.

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Raportul prezentat de tovarășul Virgiliu Radulian

Adoua Conferință Națională a Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România — se arată în raport — se desfășoară în condițiile unui puternic avânt creator al întregului nostru popor pentru transpunerea în viață a programului elaborat de cel de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român, privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, a amplului program de măsuri preconizat de conducerea partidului la propunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, de educație comunistă a oamenilor muncii, a tinerei generații.

Raportul a prezentat apoi un amplu tablou al condițiilor în care cresc și se formează copiii țării prin grija nemărginită a partidului și statului nostru.

Munca desfășurată, realizările obținute de către consiliile Organizației Pionierilor, sub îndrumarea și conducerea nemijlocită a organelor și organizațiilor de partid, în strinsă colaborare cu școala, cu familia, cu Uniunea Tineretului Comunist, cu organizațiile și instituțiile care au sarcini în domeniul educației copiilor, au demonstrat pe deplin justetea măsurilor adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie 1966. Se poate spune, pe drept cuvânt, că indicația dată cu prilejul consfățuirii pentru constituirea Consiliului Național al Organizației Pionierilor, de către secretarul general al partidului, că „educația copiilor trebuie să fie rodul preocupărilor și eforturilor întregii societăți, al acțiunii convergente a celor mai bune forțe ale națiunii”, a fost însușită și aplicată în viață.

In centrul muncii educative din unitățile și detașamentele de pionieri au stat preocupările pentru a sădi în conștiința copiilor dragostea și devotamentul nemărginit față de popor, față de clasa muncitoare și Partidul Comunist Român, față de patria socialistă.

Raportul a relevat în continuare mijloace și metode folosite în acest scop, experiențe deosebite, inițiative, fapte pionierești amintind manifestările prilejuite de cea de a XXV-a aniversare a eliberării patriei: semicentenarul P.C.R.

Raportul a subliniat și faptul că Organizația Pionierilor s-a preocupat continuu pentru a îndeplini sarcina dată de conducerea partidului de a întări prietenia frățească a tuturor copiilor patriei noastre, indiferent de naționalitate, viața și activitatea lor comună de zi cu zi fiind orientată, în mod firesc, spre unirea tuturor copiilor — români maghiari, germani, sirbi și de alte naționalități — în realizarea aceluiași aspirații, de a fi de folos patriei comune — Republica Socialistă România.

Având în vedere sarcinile deosebit de importante care revin organizației în educația politico-ideologică și patriotică a pionierilor și școlărilor, raportul a făcut în continuare o amplă analiză a lip-

surilor care continuă să se manifeste în acest domeniu, subliniind sarcinile care revin Consiliului Național al Organizației Pionierilor, Organizației pionierilor,

Tot ce se va iniția în cadrul unităților și detașamentelor — potrivit virtutei și într-un limbaj accesibil, convingător — va trebui să contribuie mai mult la educarea politică a copiilor, la cunoașterea și înțelegerea de către aceștia a unor probleme ale politicii interne și externe a partidului și statului nostru, la educarea lor în spirit revoluționar.

În viitor vor fi inițiate în toate detașamentele de pionieri, în forme potrivite copiilor, mai multe convorbiri, dezbateri și întîlniri cu activiști de partid și de stat, pe teme ale politicii partidului și statului nostru. Vom manifesta o mai susținută preocupare pentru îndrumarea pionierilor și școlărilor, mai ales a celor din clasele VI-VIII, spre lectura cărții politice scrise pentru ei, care contribuie la cunoașterea unor momente și aspecte din istoria, lupta și activitatea P.C.R., a U.T.C., care prezintă pe înțelesul lor unele probleme ale politicii partidului și statului nostru.

Consiliile Organizației Pionierilor, împreună cu școala și familia, vor acorda în viitor o atenție sporită activității de educare științifică a pionierilor și școlărilor, îmbunătățind colaborarea cu instituțiile științifice, de cultură și artă, organizând mai sistematic și eficient activitatea în cercuri, în cadrul expedițiilor, antrenînd mai mult pionierii și școlarii la cercetarea fenomenelor naturale, economice și sociale în zona în care trăiesc.

Se va pune un accent mai mare pe manifestările culturale de masă în domeniul literar, cinematografic, muzical, plastic etc. și în mod cu totul deosebit pe stimularea lecturii sistematice în rîndurile copiilor.

Raportul a făcut apoi o trecere în revistă a activităților desfășurate de Organizația Pionierilor pentru dezvoltarea dragostei copiilor față de învățătură, față de munca fizică, sporirea interesului și răspunderii pentru însușirea viitoarei profesii. S-a amintit astfel că s-a dat o largă dezvoltare cercurilor tehnico-aplicative, în cadrul cărora activitatea copiilor contribuie în măsură importantă la formarea deprinderilor practice de muncă, la orientarea profesională și la cultivarea însușirilor necesare acestora.

O extindere deosebită a luat în ultimul timp antrenarea sistematică și continuă a pionierilor și școlărilor la munca patriotică. Pornind de la indicațiile date de partid privind acest domeniu al activității și analizînd rămînerile în urmă ce s-au făcut simțite pînă acum,

raportul s-a referit pe larg la sarcinile de viitor. Se impune sporirea eforturilor întregii organizații pentru îmbunătățirea muncii de pregătire școlară a pionierilor, de ridicare a exigenței colectivelor pionierești în acest domeniu. Consiliile Organizației Pionierilor vor sprijini concret școala în desfășurarea muncii educative în rîndurile elevilor, pentru a determina participarea activă și disciplinată a acestora la practica productivă organizată de școală.

Consiliul național, toate consiliile organizației se vor preocupa mai intens de extinderea cercurilor tehnico-aplicative, de dotarea acestora cu cele necesare pentru buna organizare a activității lor. Solicităm în acest sens, în continuare, sprijinul școlii, al inspectoratelor școlare și al Ministerului Învățămîntului, ca și al instituțiilor și unităților economice. În stabilirea profilurilor cercurilor se va ține în mai mare măsură seama de dezvoltarea în perspectivă a economiei locale. În acest scop se vor intensifica legăturile cu unitățile economice din industrie și agricultură, cu școlile profesionale, liceele de specialitate, făcîndu-se în mai mare măsură apel la specialiștii care lucrează nemijlocit în producție.

In ultima vreme se constată o preocupare mai stăruitoare pentru cuprinderea organizată a unui număr tot mai mare de copii în acțiunile desfășurate în timpul liber al acestora, prin scoaterea lor în mijlocul naturii și prin practicarea mai sistematică a mișcării sub formă de jocuri, marșuri și întreceri sportive, care să contribuie la călirea fizică, la întărirea sănătății copiilor și a rezistenței lor la efort, la stimularea voioșiei și optimismului.

Raportul a făcut însă sublinierea că se manifestă și în acest domeniu neajunsuri, Consiliul Național nu a orientat în suficientă măsură activitatea sportiv-turistică la nivelul unității și detașamentelor de pionieri, pentru a-i conferi continuitate și caracter de masă. Ne propunem — menționăm raportul — ca în viitorul apropiat, în strinsă colaborare cu factorii care se preocupă de această problemă, să găsim soluții mai bune pentru îmbunătățirea condițiilor și lărgirea cuprinderii copiilor în activitățile de vacanță, în tabere și excursii.

La nivelul detașamentelor și unităților de pionieri se va asigura îmbinarea practicării sportului și turismului cu efectuarea de marșuri, jocuri de orientare cu busola și harta în teren, de trecere a obstacolelor, semnalizări cu fanioane, alergări, cu învățarea înotului, a schiului care să ducă la călirea fizică și creșterea rezistenței la efort, dezvoltînd curajul, dîrzenia și alte calități, cu însușirea unor deprinderi tehnico-aplicative, de acordare a primului ajutor sanitar și altele, care să-i inițieze pe copii în vederea activităților ce le vor desfășura în cadrul organizațiilor U.T.C. în scopul pregătirii pentru apărarea patriei.

Referindu-se la indicațiile date de conducerea partidului, personal de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a

se pune în dezbaterea pionierilor înșiși problemele fundamentale ale organizației, antrenîndu-i efectiv și permanent pe aceștia la rezolvarea sarcinilor, raportul subliniază modul cum va trebui acționat în sensul acesta.

Detașamentul va trebui să reprezinte cadrul de manifestare a inițiativei, de antrenare a pionierilor în conceperea, organizarea și desfășurarea în cele mai mici detalii a activităților și vieții pionierești.

În raport se subliniază că adoptarea îmbunătățirilor aduse statutului creează un cadru mai larg activității pionierești, reglementează mai precis atribuțiile consiliilor, comandanților și activului pionieresc, asigurînd o creștere a influenței politico-educative a organizației în rîndurile copiilor. În scopul promovării autoconducerii și al sporirii rolului colectivului pionieresc în conceperea, organizarea și desfășurarea activității de zi cu zi, detașamentele vor fi alcătuite din grupe a câte 8—10 pionieri conduse fiecare de câte un pionier-comandant de grupă, ales anual.

Constituirea comandamentelor orașenești și municipale, precum și organizarea anuală a unor întruniri județene și republicane cu pionieri delegați, reprezentanți ai unităților de pionieri, vor contribui, de asemenea, la întărirea autoconducerii pionierești, la lărgirea democrației în cadrul organizației.

Într-un capitol special raportul s-a ocupat pe larg de problemele perfecționării continue a stilului de muncă al consiliilor Organizației Pionierilor, subliniind că vor crește răspunderea și competența tuturor comandanților de pionieri care să acționeze ca militanți politici înaintați, devotați trup și suflet cauzei Partidului Comunist Român.

În ultima sa parte, raportul se ocupă de relațiile organizației pionierilor cu organizațiile de copii de peste hotare apreciînd că acționînd în spiritul politicii externe a partidului și statului nostru, Organizația Pionierilor și-a adus contribuția în extinderea relațiilor prietenești cu organizațiile de copii și adolescenți din țările socialiste frățești și din alte țări ale lumii, militînd pentru promovarea ideilor păcii, respectului reciproc și a colaborării.

În numele întregii Organizații a pionierilor din Republica Socialistă România, în numele tuturor purtătorilor cravatei roșii, pînă la urmă din steagul de luptă al clasei muncitoare, al tuturor comandanților și consiliilor organizației, ce se dedică cu pasiune și devotament misiunii nobile de educare comunistă a pionierilor și școlărilor, Conferința Națională asigură Comitetul Central al Partidului Comunist Român, conducerea sa, pe secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, că va răspunde întotdeauna chemărilor partidului, că va acționa cu entuziasm și devotament, pășind „pentru gloria poporului și înflorirea României socialiste, pentru cauza partidului, tot înainte!”

(Text prescurtat)

Consiliul Național al Organizației Pionierilor

Nicolae, Andrușcă Cornelia, Aurel, Apachiței Elena, Armăndaru, Balaban Alexandru, Ballo, Bari Ulfet, Barta Iuliu, Bădîi, Băjenaru Cornel, Bene Susana, Grigore, Beșleagă Rodica, Birchin, Marin, Boancă Olivia, Boboc Vișion, Bocsa Mihai, Bordan Pavel, Bordei Toma, Boștinăru Filofteia, Broos Karl, Bucheru Ion, Burcea Constanța, Burlacu Dumitru, Bușilă Petrache, Butilcă Dumitru, Cazacu Acuilin, Chifan Iuliana, Chinschi Vasile, Chiorean Iuliana, Chircev Anatol, Chiriac Stelian, Chiriac Valeriu, Chiriță Constantin, Chițu Florea, Cicală Iosif, Ciobanu Mihai, Ciobăcel Maria, Cismaru Vanda, Cîmpeanu Ana, Cîrmăciu Ion, Clocotici Theodor, Cojocaru Vasile, Comănescu Maria, Constantin Niculina, Conțan Traian, Cornoiu Speranța, Costescu Nora, Costin Dumitru, Dancsuan Andrei, Demeter Augustin, Diaconu Lucrăția, Dinescu Cornelia, Dinu Gheorghe, Domocoș Emil, Dorcioman Nicolae, Drăghici Scarlat, Dragomir Florica, Dragomir Gheorghe, Dragomir Nicolae, Dragotă Nicolae, Drozd Elena, Duduruz Matilda, Dumitrache Ion, Farcaș Ianoș, Feldman Augustina, Filimon Dumitru, Fleancu Gheorghita, Florescu

Nicolae, Froicu Petre, Furo Iuliu, Furtună Nicolae, Găină Mircea, Gan Elisabeta, Georgescu Elena, Gheorghiu Elisabeta, Ghergu Alexandru, Giurgiu Lucia, Gurău Costică, Hașa Gligor, Haureș Maria, Hegheduș Petru, Hints Otto, Iacob Ecaterina, Iarca Georgeta, Ienei Maria, Ilie Silvia, Iliescu Ioan, Ion Gheorghe, Ioniță Otilia, Iuga Aurelia, Jinga Ion, Ioja Gheorghita, Keresztes Viorica, Kiss Ecaterina, Kiss Zoltan, Kopandi Rozalia, Kovacs Emilia, Laibăr Ana, Lapoșș Eva, Lazăr Emilian, Lăcraru Ioana, Lesnea George, Luca Ioan, Lucaș Iuliu, Lungu Alexandrina, Lupașcu Paraschiva, Majai Albert, Manole Gheorghe, Manolescu Viorel, Mateescu Nicolae, Mareș Toma, Marinovici Eugenia, Matheș Margareta, Maxim Elisabeta, Maxim Margareta, Măndiță Eugenia, Mărășescu Paula, Mihai Dumitru, Moldovan Constantin, Mocanu Rada, Moldovan Porfirie, Moraru Florin, Moraru Lenuta, Mureșan Paul, Mușătescu Alexandrina, Mutschler Elfride, Nagy Petru, Năstase Floarea, Neagu Camelia, Negreanu Haritina, Negri Maria, Negulescu Mihai, Nemeș Cornel, Nichita Elena, Nicola Georgeta, Nicolau Nuța, Nicolescu Ionel, Nicolescu Margareta, Nițov Dumitru,

tru, Odagiu Elisabeta, Olteanu Lucia, Papavă Ligia, Pascu Ștefan, Patraulea Adrian, Petrache Nicolae, Petrovici Vidosa, Pinteș Emil, Piper Cornelia, Pițigoi Nicolae, Privu Eleonora, Pop Teodor, Popa Gheorghe, Popa Ioan, Popa Maria, Popa Vasile, Poparad Elena, Popescu Constantin, Popescu George, Popescu Ion Gheorghe, Popescu Ion, Popescu Tudor, Popescu Vasile, Predescu Nicolae, Profeta Laurențiu, Purice Milica, Pușcașu Sofia, Rab Ștefan, Radu Augustin, Radu Ion, Radulian Virgiliu, Raicov Zvetomir, Rațiu Iuliu, Ristea Maria, Rotund Dorina, Săftoiu Gheorghe, Schmidt Hermann, Sigmirean Doina, Silvestru Patița, Sintim-

breanu Mircea, Spiridon Maria, Spulber Ștefanache, Stăncilă Mitrofan, Ștenzel Erica, Sticlaru Grigore, Stoiculescu Hariton, Szabo Gabor, Szanto Almen, Margareta, Șulica Gheorghe, Șandor Vasile, Ștefan Elvira, Ștefănescu Elena, Ștefănescu Paraschiva, Ștefănoaia Maria, Tatu Aurelia, Tăbăcaru Virginia, Teodorescu Steluța, Timiș Vasile, Tirodu Viorel, Ur Alexandru, Ursu Ioan, Utan Tiberiu, Onaca-Vădan Maria, Vargha Katalin, Vasilescu Paul, Vasiliu Nicolae, Vicențiu Aurel, Vicol Maria, Vigi Ana, Vlad Ioana, Vulpe Nicolae, Weber Maria, Zăvolanu Dorcel, Zsupon Eva.

Comitetul executiv al Consiliului Național al Organizației Pionierilor

În prima ședință plenară, Consiliul Național al Organizației Pionierilor a ales Comitetul Executiv, format din 39 de tovarăși: Andrei Nicolae — profesor, director al Liceului „Nicolae Bălcescu”, Craiova, jud. Dolj; Bari Ulfet — învățătoare, comandant-instructor de unitate la Școala generală Osmancea, jud. Constanța; Băjenaru Cornel — director general în Ministerul Învățămîntului; Birjega Maria — vicepreședinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport; Boboc Vasarion — profesor, președinte al Consiliului județean Prahova al Organizației Pionierilor; Bucheru Ion — vicepreședinte al Comitetului de stat al radioteleviziunii; Burlacu Dumitru —

(Continuare în pag. a 6-a)

Copiii acestui timp

Condiția cetățenească a copilăriei în țara noastră este pionieria și tocmai de aceea dintre toate culorile de curcubeu pe care ea le boltește deasupra vălăstărilor noastre, decisivă pentru întreg ni se pare culoarea cravatelor pionierești — roșu. Nu propunem prin cele afirmate o metaforă, ci un punct de pornire — elementar la prima vedere — dar, în esență, programatic. Societatea noastră dorește ca în spațiul de vîrstă al copilăriei să se asigure de calitatea revoluționară a succesorilor săi, să le implanteze organic marile sale țeluri și idealuri, să îi formeze în spiritul „programelor analitice” pe care, sub conducerea partidului comunist, întregul popor o realizează în conștientul neasemuitei istorii prezente și viitoare. De aceea nu putem concepe pe pionieri altminteri decît ca pe niște eroi nemijlocit implicați în această istorie și firul de plumb care orientează construcția întregii organizații este tocmai acesta, al participării copiilor la istoria societății noastre. Acesta ni se pare terenul uriaș ce se înfățișează — nu întru totul desțelenit, ba, uneori, chiar acoperit de plante mai degrabă exotice — atenției îndrumătorilor organizației. Pentru că — așa cum a reieșit și din dezbaterile Conferinței naționale — a existat o optică fals activă asupra pionieriei concepută ca o sumă mai mult sau mai puțin armonioasă de activități, distribuită prin câteva robinete egalitariste asupra cîmpului pionieriei și a fiecărui pionier în parte. Or, în realitate, putem perfect avea de-a face cu un copil care recită, prezintă programe, face sport și frecventează niște cercuri, fără ca prin aceasta să depășească sfera vocației școlare sau de vîrstă. („Copiii le place să se afirmă, să încerce insolitul, să se miște, să trăiască în grup etc.”) Marea misiune a pionieriei începe în clipa cînd scapă de obsesia complementarismului, cînd ea însăși încetează să se mai conceapă ca o chestiune extrașcolară sau extra-nu-știu-cum, cînd, în loc de a se ocupa de timpul copiilor, se va preocupa de copiii înșiși în acest timp. Căci un copil poate prezenta 10 spectacole într-un an și învăța câteva sute de versuri, dar nu e de loc sigur — numai prin aceasta — că

nu l-am transformat într-o vedetă, într-un mic fariseu al aplauzelor care în viitorul său concret și al țării să nu se poată desprinde de idealul său de succes personal, ca de un țărșuș. În cazul acesta, el n-a fost pionier. El a fost doar plîmbat într-un decor pionieresc și deghizat ca atare. Credem că tocmai motivația profundă și adînc necesară a pionieriei a fost tema dezbaterii Conferinței naționale și, îndeosebi, a cuvîntului secretarului general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Pionieriei i s-au deschis și i s-a cerut să multiplice canalele sale reale de legătură cu viața societății, cu cerințele acesteia față de viitorul său previzibil și absolut concret în marea sa. Pionieria nu reprezintă ziua de mîine în sensul că cea de astăzi ar fi o haltă în care așteptăm sosirea unui tren miraculos. S-a desprins cu claritate că acest viitor, cu cît mai mîreț, începe astăzi, cu atît mai devreme, că organizația este chemată astăzi să însuflească fiecărui copil disciplina fundamentală a vieții noastre, deprinderea și patosul muncii directe, spiritul de răspundere personal pentru bogăția și frumusețea casei noastre obștești, să ridice tonusul patriotic al pionieriei nu prin vorbe, ci prin fapte, să dezvolte acele trăsături ce defînesc de pe acum și vor defini cu și mai multă strălucire pe fiecare cetățean al patriei: conștiința cauzei revoluționare, devotamentul nemărginit pentru cauza socialismului, elanul de a construi, ideea că rostul cel mai nobil al fiecăruia se găsește subordonat țelurilor comune. În acest fel, pionieria devine ea însăși o școală; iar școala însăși își va atinge mai fertil și mai direct rosturile sale, atît de importante. Indicațiile secretarului general obligă organizația, noile sale organe, la o meditație mai curajoasă — abandonînd orice spirit rutinier și destule prejudecăți — asupra problemei fundamentale: aceea de a ști să declanșeze energia celor aproape două milioane de pionieri, transformîndu-i în cel mai pur și proaspăt combustibil al înălțării patriei, și aceasta la modul cel mai practic și, dacă ne e îngăduit a spune, palpabil. Într-o țară care crește mai repede ca Făt-Frumos din basme, pasul pionieriei trebuie cu necesitate să fie mai mare și mai îndrăzneț.

MIRCEA SÎNTIMBREANU

Pionieria - cadru pentru cultivarea trăsăturilor moral - politice

În practica educativă a multor școli generale, există adesea tendința de a reduce sfera educației morale la asigurarea unui climat favorabil desfășurării procesului instructiv. Potrivit acestei concepții, preocupările educativului ar trebui concentrate, aproape în exclusivitate, asupra eliminării unor manifestări negative din comportarea copilului și, pe măsura în care reușim să realizăm acest deziderat, sarcinile educației morale le putem considera ca fiind rezolvate.

Despre subrezimea unei asemenea concepții ar fi multe de spus și, probabil, nu lipsit de interes. De această dată este însă suficient să notăm cu satisfacție că, azi, tot mai mult, își face loc o concepție activă, pozitivă, în metoda de realizare a educației școlare. O dovadă elocventă în susținerea acestei conștiințe o reprezintă cea de a II-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, conținutul documentelor a-

cesteia, și ideile exprimate în dezbateri, pătunse de răspundere și optimism pedagogic.

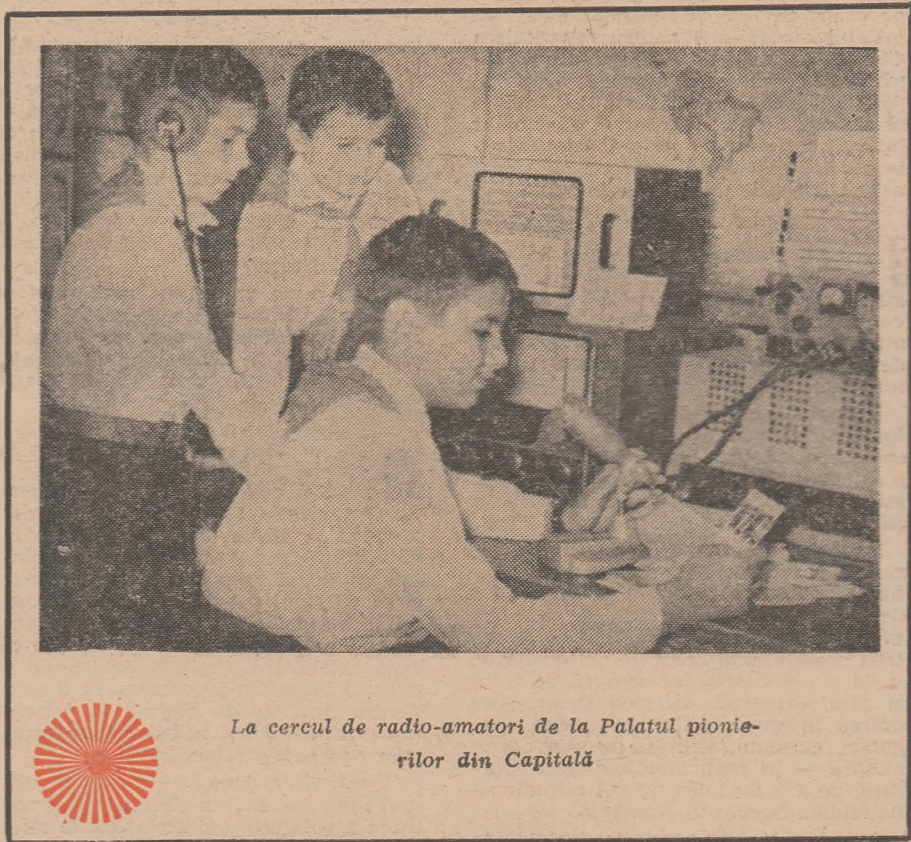
Mă identific fără rezerve cu ideea că în ochii și concepția copilului trebuie să crească considerabil prestigiul școlii, că străduințele elevului pentru o cunoaștere cit mai adîncă a fenomenelor și legilor mediului înconjurător trebuie să aibă la bază și alți factori mobilizatori, decît notele, obținerea unei diplome sau orice alt interes individual. Această necesitate aduce în centrul preocupărilor educativului dezvoltarea acelor trăsături morale pozitive care, pe de o parte, elimină pe cele negative și, pe de altă parte, asigură un conținut și o afinitate adecvate cunoașterii și pregătirii profesionale, în plină concordanță cu interesele societății noastre.

Organizația pionierilor este apreciată, în mod justificat, drept unul dintre principalele mijloace, prin care societatea își exercită funcția sa educativă. Pio-

nieria asigură un teren extensiv de prielnic exersării, prin activitățile educative ale organizației, a principalelor trăsături politico-morale și chiar a deprinderilor și capacităților necesare viitorului producător de bunuri materiale și spirituale. Iată de ce sînt tot mai numeroși acei educatori, care văd în pionierie nu o sarcină în plus, ci un instrument puternic, pus la îndemina lor, pentru a-și realiza cu maximă eficiență scopurile educative, slujirii cărora își consacră toată viața.

Această identificare deplină a educativului cu scopurile urmărite de către Organizația pionierilor a fost exprimată cu prisosință în cea de a II-a Conferință Națională. Văd în acest fenomen un motiv în plus de a fi încrezător în viitorul educației, în succesul deplin al eforturilor conjugate ale tuturor factorilor educativi din țara noastră.

FARKAS JÁNOS

La cercul de radio-amatori de la Palatul pionierilor din Capitală

Comitetul executiv al Consiliului Național al Organizației Pionierilor

(Urmare din pag. a 5-a)

maistru la Uzinele „Grivița”, președinte al Comitetului de părinți la Școala generală nr. 176 din municipiul București; **Cismaru Vanda** — profesoară, comandant-instructor de unitate la Școala generală Manasia, jud. Ilfov; **Comănescu Maria** — profesoară, director al Casei pionierilor din municipiul Baia Mare; **Domocoș Emil** — conferențiar universitar, director al Centrului de perfecționare a cadrelor ce muncesc cu pionierii de pe lângă Consiliul Național al Organizației Pionierilor; **Drăghici Scarlat** — profesor, președinte al Consiliului județean Dimbovița al Organizației pionierilor; **Farkas Ioan** — profesor, redactor-șef al revistei „Napsugar”; **Fleancu Gheorghita** — cercetător științific la sectorul de cercetare de pe lângă Consiliul Național al Organizației Pionierilor; **Furo Iuliu** — inginer, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Hints Otto** — profesor, conducător de cerc la Casa pionierilor din municipiul Tg. Mureș; **Iacob Ecaterina** — econo-

mistă, prim-secretar al Comitetului U.T.C. al sectorului 7 din municipiul București; **Ilie Silvia** — secretar al C.C. al U.T.C.; **Jinga Ioan** — vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste; **Kopandi Rozalia** — profesoară, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Mateescu Nicolae** — ofițer, secretar adjunct al Consiliului politic superior al armatei, șeful secției U.T.C.; **Măndița Eugenia** — profesoară, președinte al Consiliului municipal București al Organizației pionierilor; **Mihai Dumitru** — inginer, director general al grupului de uzine pentru construcții de mașini, jud. Argeș; **Moraru Florin** — lector universitar, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Mutschler Elfride** — profesoară, comandant-instructor de unitate la Școala generală Bencecul de Sus, jud. Timiș; **Negulescu Mihai** — profesor, redactor șef al revistei „Cutezătorii”; **Nițov Dumitru** — profesor, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Petrovici Vidosava** — profesoară, comandant-in-

structor de detașament, Liceul din orașul Moldova Nouă, jud. Caraș-Severin; **Poparad Elena** — profesoară, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Popescu Gheorghe** — inginer, director al Liceului agricol Dragomirești Vale, jud. Ilfov; **Popescu Tudor** — profesor, redactor șef al revistei „Educația pionierească”; **Radu Augustin** — profesor, președinte al Consiliului județean Galați al Organizației pionierilor; **Radulian Virgiliu** — conferențiar universitar, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Rațiu Iuliu** — profesor, activist al Consiliului Național al Organi-

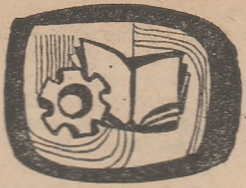
zației Pionierilor; **Silvestru Patița** — lector universitar, activist al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; **Sintimbreanu Mircea** — profesor, director general al Centrului Național al Cinematografiei; **Stenzel E** — muncitoare la Fabrica de sticlă sov. instructor de detașament; **Gabor** — profesor, președinte al Consiliului județean Covasna al Organizației pionierilor; **Tatu Aurelia** — profesoară, președinte al Consiliului municipal Mediaș al Organizației pionierilor; **băcaru Virginia** — profesoară; comandant-instructor de detașament la Școala generală Bistrița, jud. Neamț.

Biroul Consiliului Național al Organizației Pionierilor

În prima ședință plenară a Consiliului Național al Organizației Pionierilor a fost ales Biroul Consiliului Național alcătuit din următorii tovarăși:

ANDREI NICOLAE, **FURO IULIU**, **ILIE SILVIA**, **KOPANDI ROZALIA**, **MORARU FLORIN**, **MUTSCHLER ELFRIDE**, **NIȚOV DUMITRU**, **POPARAD ELENA**, **RADULIAN VIRGILIU**, **RAȚIU IULIU**, **SILVESTRU PATIȚA**.

În funcția de președinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor a fost ales tovarășul **RADULIAN VIRGILIU**, iar ca vicepreședinți tovarășii **ANDREI NICOLAE**, **FURO IULIU**, **ILIE SILVIA**, **MUTSCHLER ELFRIDE**, **POPARAD ELENA** și **SILVESTRU PATIȚA**.

disciplină de învățămînt

Metoda simulării

Nu ajunge să enunțăm dorința pedagogiei de a fi practică, năzuința ei de a-și dobîndi un caracter aplicat. Cu abundență, literatura pedagogică o face de foarte multă vreme, încercînd să salveze școala din făgașul abstract-teoretizant, care nu-i înzestrea pe tinerii subiecți cu elementele necesare exercitării ulterioare a unei munci utile.

În ultima vreme, progrese mari s-au făcut în această direcție. În toate științele este la ordinea zilei metoda simulării. Metoda este, în fond, extrem de veche. Modelul ei clasic este manevra militară, care simulează o luptă. În industrie, lucrurile stau la fel; totul făcîndu-se aici pe o scară mare, experiența nu este posibilă chiar la nivelul producției reale. Iată de ce, înainte de a funcționa în realitate, fabricile mari există în formă simulată. Nici un agregat, nici o mașină nu trece pe linia de mare serie direct din faza de proiect; ea trece mai întîi prin faza intermediară a simulării, numită faza pilot. Stația-pilot face posibilă prefigurarea la scară mică și mai puțin costisitoare a marelui proces din viața reală.

Sociologia a suferit întotdeauna de incapacitatea ei de a experimenta. Căci nu se poate experimenta pe scară socială numai pe baza calculelor mintale sau a proiectelor teoretice. Iată de ce, în dorința ei de a ajunge din urmă celelalte științe, care practicau din totdeauna experimentul, sociologia a reinventat simularea. Și diplomații utilizează simularea atunci cînd reproduc la scară mică și fictivă o negociere care urmează să se desfășoare la scara reală a politicii mondiale.

Simularea indică un răspuns adecvat la căutările pedagogiei. În realitate, școala nu trebuie să fie concepută drept o anticameră rece și artificială a vieții, ci ca o stație pilot, permițînd simularea rolurilor pe care indivizii le vor juca în realitate. Simularea există, de altfel, sub formă de joc pur, la copiii mici. Ludus, la latini, înseamnă și școală și joc. Simularea (concept mai general decît activitatea în atelier) trebuie menținută pînă la sfîrșitul învățămîntului, dar cu grade și trepte diferite de realitate.

Un bun laborator la o facultate de chimie industrială este stația-pilot ideală a industriei chimice. Să notăm că și în stația-pilot se produce, nu numai în industria de mare serie; doar scările sînt diferite. E greu să iustrezi mai bine ideea simulării decît prin stația-pilot. Ar trebui ca pedagogii să studieze îndeaproape principiile funcționării stației-pilot în industrie ca să înțeleagă de ce anume trebuie să dispună școala în marele rol al simulării.

Iată numai cîteva propoziții care ar putea fi deduse dintr-un asemenea studiu:

1. Procesele mari ale producției și structura instituțiilor se „imită” — în operația de simulare — la o scară mai mică. Se caută o motivare serioasă a producției respective, se fixează un obiectiv real și productiv.

2. Se distribuie rolurile în așa fel încît tineretul să poată juca, rînd pe rînd, și rolul organizării, conducerii și relațiilor sociale, în cel puțin aceeași măsură în care lucrează efectiv (este extrem de instructiv, în acest sens, jocul copiilor cu dirijarea reală a circulației).

3. Educatorul observă, notează și măsoară eficiența procesului de simulare, precum și performanțele individuale sau colective.

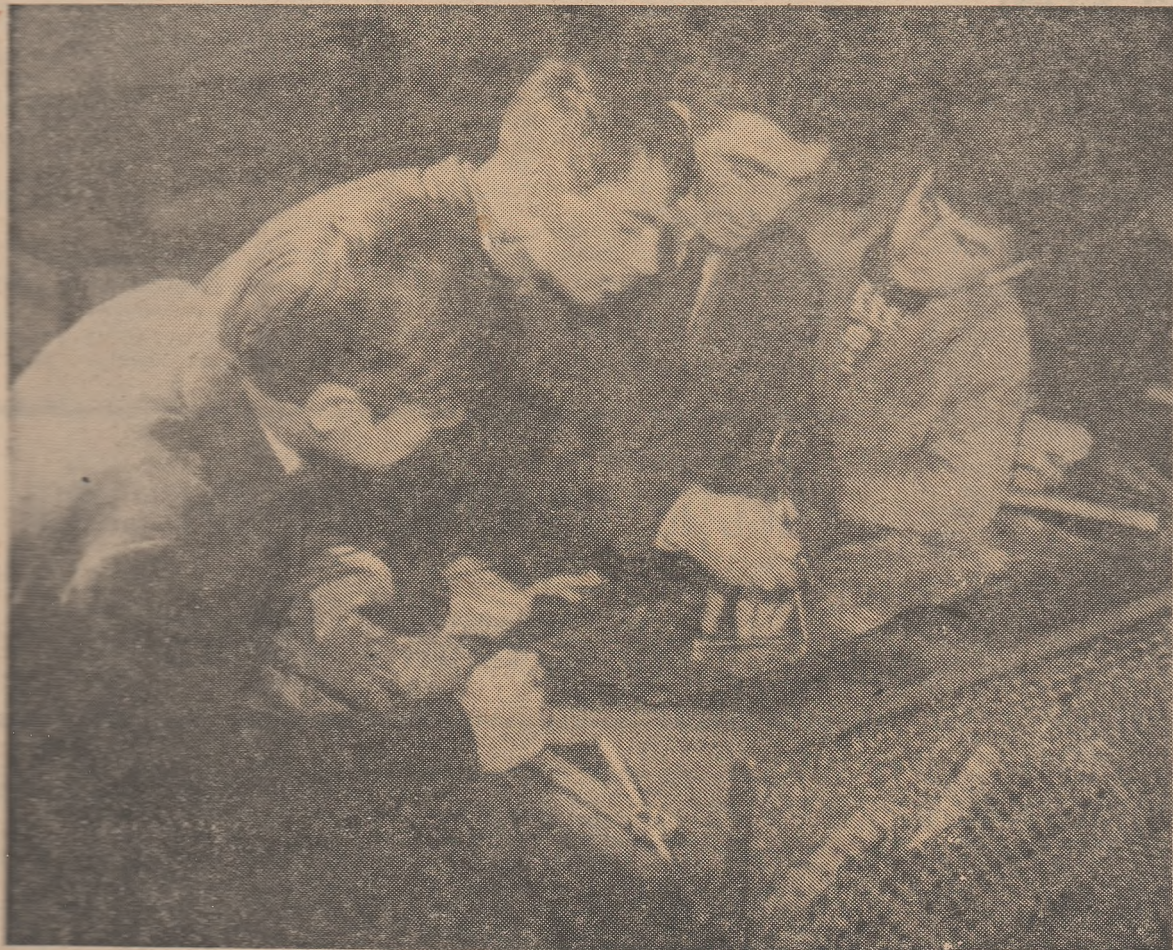
4. Instituția școlară se grupează în jurul stațiilor de simulare de care dispune. (Costul instalațiilor face ca mai multe școli să se grupeze la un loc.)

5. Planul de învățămînt trebuie să contină nu numai succesiuni de lecții, de lucrări de laborator, de exerciții și probleme, dar și teme reale de simulat în procesul educativ.

6. Fiecare tînar trebuie să treacă prin mai multe roluri; procesul orientării profesionale va rezulta în mod firesc din succesul acestei mișcări.

7. Simularea este un vrîl de integrare a vîrstelor. În același joc de simulare există loc pentru cei mici și pentru cei mari, în funcție de greutățile și răspunderile rolului.

MIRCEA MALIȚA

În cadrul Liceului de cultură generală din Fetești, județul Ialomița, elevii anilor I și II au fost constituiți în nouă grupe care învață lăcătușăria în atelierele școlii. În fotografie, o grupă de elevi sub îndrumarea maestrului-instructor Stelian Badea

Activitatea practică, element de fuziune între școală și producție

Nu e un proces analitic, prob și măsur, ce poate releva imensul teren de inteligență umană pe care noi, slujitorii școlii, îl putem cultiva cu răbdare și perseverență în scopul alt de nobil, de plin de responsabilitate socială, acela de a pregăti și forma tînră generație. Am făcut lucrul întotdeauna cu pasiune, pondere, cu competență?

Andrei Bărbulescu: spre ce să ne concentram, Anghel? Mergem cu prioritate și cu ce nașu? Peșteră activitatea noastră și-au Lădăslău răspuns cuprinzător în in-Aurica... recente ale partidului, ale Berni... său general. Dintre jega... aspecte ce mi s-au impus sarcinilor, cel mai important mi s-a părut acela legat de conceptul de muncă de activitate productivă.

Munca a devenit obiect de studiu și de integrare într-un circuit tehnologic larg, iar școala — cu potențialul ei intelectual și uman — se integrează într-un proces constructiv. Știm cu toții că „munca l-a creat pe om”, că „viața este o muncă continuă”, că „omul nu poate trăi fără să muncească”, dar, de data aceasta, ideea de muncă a coborât din raftul bibliotecii și a venit la noi să se realizeze. Se împlinește în primul mare metamorfoză: conceptul teoretic este fecundat de cel aplicativ, pe un teren larg, în care imaginația, inițiativa, pasiunea devin și ele categorii operaționale.

Consider însă că uneori ideea de muncă productivă nu este prea bine cupinsă. În toate cazurile, de cei solicitați să o aplice. Scepticismul

unora sau interpretarea ca provizorie și experimentală, dată de alții, acțiunii de pregătire tehnico-productivă a elevilor, ni se par fenomene de maximă nocivitate. Se știe că nici o școală cu adevărat modernă nu se poate abstrage, fără numeroase riscuri, din ceea ce oferă realitățile tehnice și ale producției.

De aceea, cred că noua orientare trebuie susținută și de convingeri politice, ideologice, în fond, materialist-dialectice. Fără aceste convingeri, ideea se poate compromite într-un exercițiu de activități gratuite și inoperante în sistemul educațional. Mai bine spus, este necesar ca noi toți să adăncim prin cercetare și dezbateri acest aspect nou și să ne motivăm nouă și elevilor sensul preferenței. Problema trebuie gîndită și în practica imediată, dar și în perspectivă, prin depistarea unor aptitudini pentru muncă, pentru cercetare, pentru educație, ale celor pregătiți să slujească școala. Din acest punct de vedere nu s-a făcut prea mult pînă acum și nu întîmplător la unii tineri absolvenți de facultate unele noțiuni de etică profesională (printre care și cea privitoare la muncă) nu sînt pe deplin lămurite. Există prejudecata că școlii nu-i lipsește nimic atunci cînd se predau lecții de literatură, matematică, biologie, franceză, istorie sau latină, ca, și cum aceste discipline ar putea fi concepute în afara unui sistem operațional. Rezultanta acestei mentalități este sesizabilă într-o atitudine pasivă, uneori de eschivă, față de

activitatea productivă a elevilor.

O cerință stringentă impune ca activitățile practice să fie utilizate atît ca element de fuziune între școală și producție, cît și (mai ales) ca instrumente de educație moral-cetățenească a elevilor. Nu este suficient să ieși cu elevii la cîmp sau să mergi într-o uzină, să recoltezi un hectar de porumb sau să amenajezi un parc, ci aceste activități trebuie integrate într-un sistem educațional, devenind mijloace de influențare a conștiinței și caracterului. Cîștigul realizat printr-o atitudine nouă față de muncă, față de menirea omului în societate, ni se pare mult mai mare decît cel concret (deși nu-l excludem nici pe acesta) apărut sub forma unor remunerații. O vorbă înțeleaptă din bătrîni spune: „Învățătura la om comoară și munca cheia ei. Păzește bine cheia, ca să nu pierzi comoara”.

Folosirea imenselor resurse — rezultate din activitatea practică — în scopul educației contribuie nu la subordonarea omului mașinii și tehnicii în general, ci conturează personalitatea acestuia într-un sistem echilibrat de referință și idei, cu pondere specifică de pregătire științifică, productivă și umanistă în același timp; să începem deci prin a da elevului o pregătire multilaterală, eficient operațională, așa cum se cuvine să aibă omul contemporan.

Prof. VALENTIN OLTEANU
Liceul Urziceni

catedra

Învățarea prin lucrul în grup la o lecție de geografie

În anul IV de liceu, capitolul „Industria energetică” subsumează trei teme: „Petrolul, industria petrolieră și gazele naturale”, „Cărbunii și industria carboniferă”, „Industria energiei electrice”. Prezentăm modul de desfășurare a celor patru ore de curs prevăzute în programă, în care procesul de predare-învățare se desfășoară prin lucrul efectuat de elevi, în grup. Lecțiile au loc în laboratorul de geografie. Ca durată, ele se încadrează în trei ore de curs, urmate de o a patra, de verificare și de sinteză a cunoștințelor. Procesul de predare-învățare parcurge patru etape:

1. organizarea grupurilor și a lucrului în grup (30')
2. lucrul efectiv (50')
3. expunerea de către elevi a propriilor investigații (70')
4. verificarea și sinteza lecțiilor precedente (50')

1. Sub îndrumarea profesorului, elevii se constituie în trei grupuri, în funcție de afinități, preferințe și aptitudini, fiecare grup desemnându-și câte un lider. Spațial, elevii se așează la mesele de lucru din laborator. Apoi, profesorul anunță temele, specificând că fiecare grup trebuie să pregătească și să expună (30') câte o temă.

Pe mesele de lucru ale elevilor se află, în afară de manualul lor, materiale bibliografice: cursuri universitare de geografie economică a R. S. României, mai multe exemplare din cele mai recente documente de partid și de stat referitoare la realizările și perspectivele economiei noastre socialiste, dicționare enciclopedice etc.

Ca materiale didactice elevii utilizează atlase geografice, harta fizică și economică a R. S. României, hărțile economice lucrate anterior de elevi, diafilme și diapozitive, toate servind tema de dezvoltat.

În cadrul grupurilor, elevii își asumă, la sugestia profesorului, diferite sarcini de lucru. Enumerăm numai câteva dintre cele care — în mod ipotetic — se pot distinge în cadrul grupului I.

a) întocmirea unui scurt istoric al industriei petrolului în țara noastră (geologie, exploatare, prelucrare), în mod similar se procedează referitor la gazele naturale; b) pregătirea unei expuneri privind direcțiile și perspectivele industriei petroliere și a gazelor naturale în lumina celor mai recente documente de partid și de stat (Congresul al X-lea al P.C.R., Planul cinci-

nal de dezvoltare economico-socială a R. S. României pe perioada 1971—1975); e) executarea unor grafice referitoare la exploatarea petrolului și a gazelor naturale în țara noastră; d) exerciții de desenare a hărții și de localizare, atât pe harta respectivă, cât și pe harta murală, a principalelor centre de exploatare și de prelucrare a petrolului și a gazelor naturale; e) pregătirea, pe baza planșei, a unei expuneri privind tehnologia prelucrării petrolului și a gazelor naturale în țara noastră; f) desenarea unui planiglob pentru a marca, folosind stegulețe, „traseul” produselor industriei noastre petroliere (produse chimice sau utilaje petroliere); g) pe baza consultării materialelor din ziare și reviste, prezentarea de către elevi a unora dintre noutățile științifice, tehnice, precum și politice din domeniul industriei petrolului și gazelor naturale ș.a.; h) alcătuirea unor colecții de material ilustrativ (fotografii, vederi, planșe, secvențe de diafilm) care pot fi utilizate în expunerile elevilor cu ajutorul aparatului de proiectie și al epidiascopului.

Sarcini asemănătoare de lucru, dar profilate pe specificul temelor respective, revin celorlalte două grupuri de lucru.

În funcție de natura și de conținutul sarcinii didactice, elevii vor lucra fie individual (scrierea denumirii localităților, minuirea aparatului de proiectie etc.), fie în subgrupuri de doi-trei elevi (executarea hărților sau a colecțiilor de material ilustrativ etc.).

Dacă în procesul de predare-învățare nu se folosește în mod frecvent acest mod de lucru, repartizarea sarcinilor se face direct de către profesor. În alte situații împărțirea responsabilităților revine elevilor înșiși.

2. **Lucrul efectiv** durează 50' (20' din prima oră, respectiv, 30' din cea de a doua). În tot acest timp rolul conducător al profesorului se exercită permanent, dirijând lucrul elevilor prin indicații competente pentru depășirea dificultăților pe care, eventual, aceștia le-ar întâmpina. În cadrul grupurilor de lucru se face un continuu schimb de informații, de sugestii și de opinii. Materialele, în forme mai mult sau mai puțin finite, circulă între coechipieri și suportă rectificări și completări, astfel încât, atunci când sunt expuse de către un reprezentant, ele să poarte „girul” întregului grup.

3. **Expunerea și analiza rezultatelor**

durează 70' și se succed astfel: 20' din cea de a doua oră sînt consacrate unei teme, celorlalte două revenindu-le cîte 20', respectiv, 30' din cea de a treia.

Fiecare grup își desemnează unul sau mai mulți reprezentanți care să expună întregii clase rodul investigațiilor și activității de elaborare ale grupului respectiv (hărți, grafice, planșe, secvențe din diafilme etc.). Schema principalelor momente ale temelor respective se consemnează în caietele de notițe ale elevilor, paralel cu prezentarea materialelor. Cei care răspund întrebărilor colegilor, oferă plusul de explicații, de argumentație ce li se cere. Pe întreg parcursul său, fluxul informațional se desfășoară sub controlul atent al profesorului care sintetizează expunerile și discuțiile spre aspectele esențiale, temperează disputele, accentuează ideile centrale din lecțiile respective realizînd sinteze de cunoștințe. Atît expunerile elevilor, cît și intervențiile profesorului vizează tocmai însușirea acelor structuri operaționale prin reluarea în contexte noi a cunoștințelor dobîndite anterior la lecțiile de chimie, de fizică, de economie politică sau de istorie. În acest fel caracterul limitat-descriptiv al geografiei dispăre, făcînd loc unei științe vii, interesante, pasionante despre cunoașterea bogățiilor patriei, în scopul valorificării maxime a acestora pentru continua ridicare a nivelului social-economic al patriei noastre. Pentru conferirea acestui accent operațional, a legării de realitățile vieții noastre social-

economice a cunoștințelor însușite la acest ciclu de lecții, cele trei ore consacrate lucrului în grup sînt urmate de o a patra: o oră de verificare și sinteză. Acum, profesorul, ținînd cont de materialele prezentate anterior de către elevi, de dificultățile pe care aceștia le-au întâmpinat în realizarea lor, verifică, prin întrebări, gradul de reținere a cunoștințelor, operează legăturile de o mai mare generalitate, completează cu unele interpretări explicațiile elevilor și face aprecieri și notații cu privire la modul în care elevii au lucrat și și-au însușit prin această modalitate noile cunoștințe.

În altă variantă, lucrul în grup se poate folosi și numai pentru o singură lecție, de exemplu, la prima din acest ciclu: „Petrolul, industria petrolieră și gazele naturale”. Menținîndu-se, în linii generale, sarcinile de lucru, ca și structura grupurilor, elevii, în cadrul grupurilor diferite, vor desfășura aceleași activități, urmărind aceleași rezultate.

Stimularea cooperării în grup și a competitivității intergrupuri va constitui, în acest caz, o coordonată esențială a acestei activități, cu consecințe educative apreciabile pentru formarea personalității elevilor.

STAN TOMA
cercetător la Institutul de cercetări
pedagogice

Prof. CONSTANȚA POPESCU
Liceul „Ion Neculce”, București

Lecție modernă pe principiul programării liniare

Ca și lecția tradițională, cea modernă este departe de a fi unică. După concepția de la care se pleacă, scopul, împrejurări etc., ea se prezintă în diferite forme, care merită analizate pentru a fi înțelese corect. În toate cazurile vom întîlni caracteristici comune care ne permit să spunem că este vorba de o lecție modernă (măsura informației date

și stocate, integrarea riguroasă în sistemul celorlalte lecții etc.), dar vom întîlni și diferențe importante.

Pentru înțelegerea acestor diferențe prezentăm aceeași lecție — **PREDICATUL** — pe care am analizat-o în numărul 19 al revistei de astă dată nu în viziune structurală, ci în viziune liniară¹⁾.

1. Subiectul este partea de propoziție despre care se spune ceva cu ajutorul predicatului.

Se revarsă plină de voieșie lumina zilei de primăvară.

Această comunicare se numește¹⁾ pentru că are (un singur sau mai multe)²⁾ predicat.

R. 1
1. Propoziție
2. Un singur

2. Se revarsă plină de voieșie lumina zilei de primăvară. Subiectul acestei propoziții este cuvîntul¹⁾ (cine sau ce se revarsă ?²⁾).

Am aflat subiectul punînd întrebările ? sau :³⁾ predicatului⁴⁾.

R. 2
1. Lumina
2. Lumina
3. Cine ? sau
ce ?
4. Se revarsă

3. Se revarsă plină de voieșie lumina zilei de primăvară. Predicatul acestei propoziții este¹⁾ (ce face lumina ?²⁾).

Fii atent !
Am aflat predicatul punînd subiectului întrebarea ce face ? (.³⁾ lumină ? se revarsă).
ce face ?

Se revarsă — lumina
P. S.

R. 3
1. Se revarsă
2. Se revarsă
3. Ce face ?

4. Susură pîrîiașele la vale. Această comunicare are¹⁾ predicat: susură. Este, deci, o propoziție. Subiectul acestei propoziții este :²⁾ (cine susură ?³⁾).
Am aflat subiectul punînd întrebarea :⁴⁾ predicatului⁵⁾.
cine ?

Susură — pîrîiașele
P. S.

R. 4
1. Un singur
2. Pîrîiașele
3. Pîrîiașele
4. Cine ?
5. Susură

5. Susură pîrîiașele la vale. Predicatul acestei propoziții este¹⁾ ce face pîrîiașele ?²⁾

Fii atent !

Am aflat predicatul propoziției punînd subiectului întrebarea ce face ? (.³⁾ pîrîiașele ? susură).
ce face ?

Susură — pîrîiașele
P. S.

R. 5
1. Susură
2. Susură
3. Ce face ?

6. Mugurii s-au umflat pe crengile copacilor. Subiectul acestei propoziții este¹⁾ (cine²⁾ ? Mugurii).
Predicatul propoziției este³⁾ (ce face⁴⁾ ? s-au umflat).

O viață la catedră, printre școlari și printre consătenii ei în mijlocul cărora s-a întors după terminarea studiilor, cu peste două decenii în urmă. STELA MOROIANU, directoarea Școlii generale din comuna Iazu, județul Ialomița

R. 6
 1. Mugurii
 2. S-au umflat
 3. S-au umflat
 4. Mugurii

7. Mugurii s-au umflat pe crengile copacilor. Subliniați cu o linie subiectul și puneți un S. deasupra lui ¹⁾.
 Subliniați cu două linii predicatul și puneți un P. deasupra lui ²⁾.
 Scrieți, în schemele de mai jos, cuvintele care lipsesc, cine?
 ³⁾ s-au umflat
 ce fac?
 Mugurii ⁴⁾.

R. 7
 S.
 1. Mugurii
 P.
 2. S-au umflat
 3. Mugurii
 4. S-au umflat

8. Mugurii s-au umflat pe crengile copacilor. Completați schemele de mai jos cu întrebările care lipsesc.
 ? ¹⁾
 Mugurii s-au umflat.
 ? ²⁾
 Mugurii S-au umflat

R. 8
 1. Cine?
 2. Ce fac?

9. În curînd vor sosi graurii, berzele și rîndunicile.
 Subiectul acestei propoziții este . . . și . . . ¹⁾ (cine
 : ²⁾ graurii, berzele și rîndunicile).
 Subiectul acestei propoziții este format din (unul sau mai multe ?) ³⁾ cuvinte.
 Această propoziție spunem că are subiect (ce fel ?) . . . :
 ⁴⁾
 P. S. S. S.
 cine ?
 Vor sosi graurii, berzele și rîndunicile

R. 9
 1. Graurii berzele și rîndunicile.
 2. Vor sosi
 3. Mai multe
 4. Multiplu

10. În curînd vor sosi graurii, berzele și rîndunicile. Predicatul acestei propoziții este ¹⁾ (ce fac graurii, berzele și rîndunicile ? vor sosi).
 Predicatul propoziției se mai poate afla și cu întrebarea generală ce se spune despre subiect ? (ce se spune despre grauri, berze și rîndunici ? că vor sosi).
 ce fac ? sau
 ce se spune despre ?
 ²⁾ graurii, berzele și rîndunicile.

Ca și în programarea structurală, și în cea liniară totul este cîntărit, fiecare pas, fiecare moment. Apar totuși diferențe importante. Eficiența lecției nu mai depinde de loc de profesor, elevul o parcurge singur, fiind astfel concepută încît el să nu se „împiedice” nicăieri. Gîndirea elevului se mișcă de la secvență la secvență pe o adevărată „bandă rulantă intelectuală” și ajunge pînă la urmă la performanța descrisă dinainte. Din această pricină lecțiile sînt lungi, informațiile atomizate, dificultatea parcurgerii lor foarte mică. Eventualele greșeli se pot corecta în secvența următoare la marginea căreia stă răspunsul corect al secvenței precedente.

În afara caracteristicilor de mai sus putem menționa și altele: individualizarea muncii elevilor, respectarea ritmului fiecăruia de lucru, stimularea gîndirii și creativității prin solicitarea construirii răspunsurilor corecte, prezența unor elemente de simbolizare etc. Sub raportul concepției se poate constata ușor faptul că pe cînd în lecția precedentă (programată structural) cele 3 etape ale învățării (însușirea inițială a noțiunii, operarea mentală cu ea și aplicațiile practice) sînt delimitate, în lecția de față delimitarea nu mai este așa de netă. Din punct de vedere al programării liniare acest lucru este mai

puțin important, deoarece atomizarea informațiilor permite parcurgerea lor practic în orice condiții accentul căzînd pe logica succesiunii lor.

Așadar, aceeași lecție — predicatul — apare diferit în programarea structurală față de cea liniară. În prima variantă, accentul cade pe sinteză și pe participarea învățătorului, în a doua, pe analiză și se parcurge practic fără participarea acestuia (în afară de cazul cînd a alcătuit-o chiar el).

Ambele lecții pot fi parcurse în clasă sau acasă. Cea programată liniar este însă ideală pentru pregătirea independentă a elevului (mai ales în acele cazuri în care acesta nu a înțeles în clasă unele noțiuni), deci pentru pregătirea acasă. Cea programată structural este mai potrivită pentru parcurgerea ei în clasă.

Ca bază teoretică cea structurală se apropie mai mult de concepția despre învățare a lui P. I. Galperin, cealaltă de cea a lui B. F. Skinner.

Conf. dr. N. RADU

¹⁾ Lecția aceasta face parte din manualul experimental de gramatică pentru clasa a III-a, programat liniar, de Ștefan Rădulescu, cercetător la Institutul de cercetări pedagogice. Din motive de spațiu vom prezenta însă numai prima parte din ea.

UN
 PORTRET
 PE
 SĂPTĂMINĂ

Profesorul de biologie
 VASILE POP,
 directorul Liceului
 „Samuil Vulcan”
 din Beiuș

punzătoare cazului rădăcinilor multiple, care poate apărea numai în momentul predării noțiunii de derivată. Aceasta din urmă poate fi introdusă doar în analiza matematică, însă aplicarea teoremei lui Bézout, împreună cu utilizarea schemei lui Horner, sau pur și simplu a împărțirii pri $(x+a)$, pot apărea o dată cu studiul polinoamelor de două nedeterminate (aici ar trebui prezentate și cele omogene cu două sau mai multe nedeterminate, care au o evidentă importanță). Algebra elementară a polinoamelor și a funcțiilor raționale de o nedeterminată, cu coeficienți reali își are ea locul atît de tîrziu, abia în anul II al liceului ? (Ea se preda acum 50 de ani cu o clasă sau două mai devreme).

În teoria mulțimilor și a funcțiilor, absența noțiunilor de referențial, de ideal, de endomorfism după introducerea omomorfismului, de mulțime de definiție a unei funcții (în locul domeniului de definiție, noțiune prea restrictivă, deoarece elimină cazul șirurilor, de pildă) de prelungire după restricție, care apare mai semnificativ decît corestricția etc., ridică multe semne de întrebare în legătură cu programa actuală, sau cu ordinea în care se prezintă diversele capitole.

După introducerea celor mai importante structuri algebrice ale mulțimilor cu legile de compoziție interne și externe respective, se poate prezenta **geometria în R^2** cu ajutorul vectorilor liberi. O axiomatizare a mulțimii acestor vectori ar avea avantajul unei triple ilustrări, vectorială, geometrică și mecanică, ceea ce ar servi, prin procedee intuitive, să consolideze noțiunile predate la fizică și matematică. În anul II, tot la geometria vectorială, sau poate chiar din anul I dacă timpul o permite, s-ar putea introduce noțiunea de produs scalar ca o generalizare a lucrului mecanic, pregătind terenul pentru introducerea spațiilor Hilbert din anul IV. Noțiunea de produs vectorial, introdusă tot în anul II, poate fi ilustrată prin momentul unei forțe în raport cu un punct, completîndu-se astfel o lipsă serioasă a programei actuale. Algebra cu divizori ai lui zero a vectorilor liberi din R^3 ar fi una din cele mai importante ilustrări geometrice și mecanice ale acestei mulțimi atît de utile în practică și, prin această inserare în anul II, aspectul intuitiv al cursului de matematici va putea fi serios consolidat. **Geometria în spațiu R^3** ar căpăta și ea un aspect mult mai riguros, cu multe posibilități de a se

face demonstrații simple, intuitive, pregătind astfel terenul pentru **geometria analitică**, precum și pentru problemele de **programare liniară**.

În anul III, pentru abordarea gradată a dificultăților, ar fi poate bine să se introducă clasele de funcții continue sau derivabile pe porțiuni care s-au dovedit extrem de utile în practica curentă și a căror necunoaștere la concursul de admitere în învățămînt a determinat multe confuzii. Această problemă are legătură și cu condițiile de existență a extremelor unei funcții, dar în general, cu problemele de optimizare din mecanică, tehnică, economie etc.

În anul IV, tot în scopul abordării gradate a dificultăților, ar fi bine ca, înainte introducerii noțiunii de integrală, să se includă unele noțiuni de **analiză numerică cu aplicații la calculul aproximativ al lungimii arcelor de curbă și al arilor**, prezentîndu-se formulele de aproximare ca aplicații ale formulilor de medie. Intercalarea acestor noțiuni ar facilita mult introducerea noțiunii de integrală definită și ar fi foarte utilă în problemele de calcul numeric. În felul acesta, multe noțiuni din teoria măsurii ar putea fi înfățișate în mod natural, încă din liceu, printr-un proces simplu de abstractizare. Apoi, integrarea pe compacte și în intervale deschise ar putea permite introducerea unor integrale simple generalizate, convergente sau divergente, care să pună în evidență multiplele greșeli care se fac datorită faptului că nu sînt studiate mulțimile de definiție ale funcțiilor ce trebuie integrate.

În fine, la capitolul ecuațiilor diferențiale, ar fi bine să se plece de la anumite proprietăți fizice sau chimice, mecanice sau tehnice pentru a se ajunge, cu ajutorul acestui tip de ecuații, la stabilirea condițiilor în care anumite legi sînt valabile. Teoria vibrațiilor, reacțiile chimice, problemele de electrotehnică etc. prezintă un mare număr de legi pe care elevii pot să le cunoască încă din liceu.

În privința aspectului aplicativ pe care ar trebui să-l prezinte predarea matematicii în licee, sperăm ca viitoarele manuale de specialitate, bazate pe programa anilor I—IV, să conțină cît mai multe ilustrări practice de care să beneficieze în mai mare măsură producția către care se îndreaptă majoritatea absolvenților școlilor noastre.

Prof. dr. docent RADU BADESCU

Condiții ale unui studiu unitar, cu caracter profund aplicativ, al matematicii (II)

În discutarea direcțiilor și condițiilor elaborării unei programe de matematică de concepție modernă, strîns legată de practica tehnico-economică se cuvin subliniate și cîteva observații de ordin particular privind locul anumitor teme.

Elementele de gramatică a matematicii și de calcul propozițional din logică ar trebui introduse încă din clasele VI—VIII — dacă nu și mai devreme — pentru a nu se da întii noțiuni așa-numite „clasice”, apoi să se renunțe la ele, înlocuindu-se prin altele „moderne”. Matematica este una singură și simbolismul actual, care s-a impus cu multă autoritate datorită eficacității lui ca instrument de lucru, trebuie prezentat elevilor de la începutul predării algebrei elementare, în loc să constituie, ca acum, elementul care încheie în liceu (anul IV) studiul acestei importante discipline matematice. Repet,

trebuie să acționăm consecvent, în așa fel încît **modernizarea matematicii să înceapă cît mai de jos, pe treptele școlare mici, imbinîndu-se cu unele noțiuni clasice care și-au cîștigat de mult dreptul de cetățenie și nu pot fi eludate.**

În prezentarea finală a algebrei elementare ar trebui pus în evidență **paralelismul dintre operațiile aritmetice cu numere algebrice, clasele de resturi, descompunerile în factori primi etc. și operațiile algebrice cu polinoame, fracții raționale, funcții algebrice de una sau mai multe nedeterminate, cu coeficienți din anumite mulțimi.** De la început se poate atunci introduce formal teorema lui d'Alembert sau chiar a lui Gauss — o dată ce acestea nu se demonstrează nici în anul IV de liceu — ambele precedate de către teorema lui Bézout, atît de simplă și utilă, precum și de generalizarea ei cores-

catedra

EDUCAȚIA TINERETULUI PRIN CARTE

- Conceptul larg de literatură pentru tineret ● O mare diversitate a producției editoriale: noi colecții și reprofilarea celor existente ● Un dialog pasionant de etică ● Cartea cu un puternic mesaj politico-educativ ● Nici un rabat nivelului artistic!

Ministerul Învățământului a organizat în ziua de 23 octombrie o întâlnire cu reprezentanții editorilor din București pentru dezbaterile unei probleme de mare actualitate, pe care o putem sintetiza în cuvintele: educația tineretului prin intermediul cărții.

Cu acest prilej, am apelat la citiva dintre invitați, solicitându-le participarea la o „masă rotundă”, pe această temă, pentru cititorii revistei noastre.

Rep.: Este vorba de diversitatea de publicații editoriale care se adresează în mod special copiilor și tineretului nostru școlar, fie pentru a îmbogăți cunoștințele dobândite în orele de curs, fie pentru a largi sfera preocupărilor lor în sensul specialităților preferate sau al culturii generale. Un aspect aparte, asupra căruia vă rugăm să insistați este cel al educației comuniste realizate cu ajutorul literaturii. Precizăm că utilizăm sensul largit al acestei noțiuni; deci, literatura din cele mai diferite compartimente ale patrimoniului cultural — național și universal — care este citită și așteptată de cei mai „infomețați” cititori — elevii, tineretul în general.

Ion Simion, redactor șef al Editurii politice: Cred că ar fi bine să începem prin a defini literatura pentru tineret. Sfera este foarte largă, mai ales dacă ne gândim la edituri care nu sînt profilate numai în această direcție. Există încă o părere greșită, că ne adresăm elevilor doar prin cărțile pe care le realizează redacțiile care se ocupă de problemele caracteristice școlii, sau care ajută procesul de învățămînt. De pildă, în ceea ce ne privește educația politică, educația comunistă se efectuează, în primul rînd, prin prezentarea evenimentelor actuale, a documentelor de partid și de stat. Apoi, colecțiile „Evo-cări” și „Biblioteca de istorie” abordează teme legate de momente importante din viața politică națională sau internațională, teme care îi apropie pe tineri de specificul tradițiilor de luptă progresiste ale clasei muncitoare, ale poporului nostru, sau care îi introduc în lumea contemporană mondială. Lucrări foarte importante sînt și biografiile unor reprezentanți de seamă ai mișcării muncitorești. La acestea aș adăuga și literatura ateist-științifică pe care o publicăm. Mai puțin am fost prezenți în oglindirea tematicii de educație prin și pentru muncă, sau în reliefaarea diferitelor momente din istoria U.T.C.-ului, a eroismului, a spiritului de sacrificiu, a abnegației tinerelor generații dintre cele două războaie mondiale, sau din anii de construcție a socialismului, ori în elaborarea unor lucrări care să vorbească despre tineretul contemporan din țările capitaliste, din cele recent eliberate sau din țările socialiste. Toate aceste preocupări nu vor întârzi să se concretizeze într-un viitor apropiat. Asemenea ediții sînt incluse în planul de perspectivă al Editurii politice. Un exemplu: în „semanal” se află o culegere de texte social-politice (1944—1965) de George Călinescu, cuprinzînd publicistica angajată a scriitorului, mai puțin cunoscută tineretului nostru școlar.

Virgiliu Ene, șef de redacție la Editura „Albatros”: După reorganizarea editurilor, Editurii „Albatros”, care se ocupă de publicarea cărții pentru tineret de toate vîrstele, i-au revenit sarcini sporite pe linia informării și educației prin intermediul literaturii beletristice, critice, cu caracter științific. Acest lucru, a determinat apariția unor noi colecții sau reprofilarea celor cunoscute. Voi enumera cîteva, în ordinea importanței și a popularității lor. Astfel, pe primul loc se pare că se află colecția cu caracter enciclopedic „Lyceum” (beletristică română și universală: fizică, matematică, biologie etc.). Alte colecții noi urmăresc direct înfăptuirea acestui important și mereu actual deziderat — educația multilaterală a tineretului: „Texte comentate”, „Cogito”, „Colocviile adolescenței”. Prima, prin comentariile pe marginea unor texte din literatura noastră sau cea străină, intenționează să-i învețe sau să-i îndrume pe elevi să efectueze analize literare științifice, nu formale, școlastice, ci bazate pe in-

terpretări și contribuții originale. „Cogito” își propune să dea pagini alese din tezaurul înțelepciunii popoarelor, cu scopul bine precizat de realizare a educației morale (cugetări despre adevăr, minciună, sinceritate, respect etc. — în 100 de pagini, precedate de scurte prefețe explicative). Vom începe cu „Cugetările” lui N. Iorga. „Colocviile adolescenței”, ultima dintre colecțiile menționate mai sus, va cuprinde eseuri semnate de renumiți psihologi, sociologi, filologi, pedagogi, care vor răspunde unor întrebări ce frămîntă tînăra generație referitoare la mediul intim și social, la afirmarea personalității sau înțelegerea raporturilor ce se ivesc zi

de zi între indivizi și societate. Decl. pasionante dialoguri de etică, filozofie, sociologie, psihologie, despre curaj, vocație etc. Pe o tematică similară este axată și colecția „Atitudini”.

Viniciu Gafița, șef de redacție la Editura „Ion Creangă”.

Aici aș dori să intervin și eu, dat fiind specificul Editurii „Ion Creangă” în atenția căreia stau, în primul rînd, lecturile recomandate de programa școlară, literatură beletristică sau cele care popularizează — la nivelul copiilor — cuceririle științei și tehnicii zilelor noastre. Aceasta presupune o diversificare foarte mare a producției editoriale pe multiple tematici în funcție de interesul și particularitățile diferitelor vîrste. O colecție pentru care am căpătat adevărată sinceră a cititorilor noștri este „Biblioteca contemporană”, destinată publicării autorilor actuali și problemelor de educație specifice societății și timpului în care trăim. Considerăm că una dintre condițiile de bază ale reușitei educației prin intermediul cărții o constituie și nivelul artistic ridicat al acestor apariții editoriale.

Editura noastră, ca și „Albatros”, se preocupă și de literatura care se adresează copiilor maghiari și germani, tipărind — în ediții concomitente — atît lucrări ale scriitorilor naționalităților respective, traduse în limba ro-

Acestea sînt doar cîteva din problemele — multe și diverse — discutate cu editorii invitați. Dar, tot atît de importante se relevă și altele ca: acordarea regimului de carte școlară unor ediții care servesc direct procesul de învățămînt, măsură prin care s-ar putea lucra mai operativ cu tipografia; reglementarea și intensificarea colaborării Ministerului Învățămîntului cu editurile bucureștene și cu cele din provincie; reconsiderarea sistemului de repartizare a colilor pe edituri, pentru a se evita necesitatea reeditării unor cărți valoroase, insistență cerută pe piață; selectarea lucrărilor care intră în planurile editoriale pe principiul calității — de conținut și artistic — dîndu-se prioritate, în mod consecvent, celor prin care se realizează în fapt educația comunistă a tineretului nostru, sub multiplele ei valențe, fixarea tirajului de către edituri, care cunosc mai bine valoarea cărților planificate, și nu de către C.L.D.C., fapt care ar ușura și acțiunea de difuzare a lor în librării; o mai mare atenție acordată modalităților de abordare a problemelor generale de educație, în vederea sporirii accesibilității literaturii pentru copii și elevi și a interesului tinerilor cititori pentru ele, și în sfîrșit, creșterea responsabilității editorilor, care sînt de fapt, primii critici ai cărților puse la dispoziția publicului.

mână, cit și traduceri din opere românești în limbile materne ale acestora.

Rep.: Cum înțelegi realizarea educației patriotice cu ajutorul literaturii?

Viniciu Gafița: În ceea ce privește acțiunea noastră de educație a sentimentului de dragoste pentru patrie și popor, ne-am propus să dezvoltăm colecția de povestiri istorice pentru copii, acordînd prioritate lucrărilor care abordează o istorie mai apropiată contemporaneității, în mod deosebit, materiale care vor oglindi momentul de la 23 August, subiecte legate de istoria partidului comunist, de eroismul uteciștilor, sau de activitatea organizațiilor de pionieri, de problemele școlii și ale vieții de familie. Direct răspund la aceste acțiuni colecțiile „Cărăbușul de aur” (culegeri de poezii dintre cele mai izbutite, care aduc elogii muncii, eroului comunist); „ABC” (pentru copiii de la 6 la 8 ani) și „Alfa” (pentru copiii de la 10 la 14 ani) care își propun teme ca: „Patria — cel mai frumos cuvînt”, „Mari izvoare de lumină (hidrocentralele)”, „Satul contemporan”, „Micul majorat”.

Rep.: La acest capitol credem că are și Editura militară un cuvînt de spus.

Eugen Baciu, redactor șef al Editurii militare: Da. Un procent de 20 la sută din producția anuală a cărții tipărite de această editură îl formează literatura dedicată tineretului. Aș dori, însă, să atrag atenția că, datorită titlaturii, se crede că editura noastră se adresează, prin excelență, militarilor. În realitate, lucrurile nu stau așa. Colecții ca „Fii ai neamului”, „Columna”, „Memorii de război”, sau antologiile „Vîrstele patriei” sînt și vor fi scrise pentru toți tinerii patriei noastre.

Eugen Blăjan, secretar general al Editurii „Eminescu”: În măsura în care editura noastră realizează prin planul său editorial publicarea unor cărți care sprijină procesul de învățămînt, pot afirma, că ne adresăm și celor mai tineri cititori. De pildă, „Biblioteca critică” este de un real folos studierii fenomenului literar din secolul XX. Desigur, elevii citesc și alte cărți în afara celor indicate în bibliografia lor obligatorie, cărți pe care le tipărim și noi, care conțin elemente prețioase de educație etică, estetică, patriotică. Ceea ce aș vrea să subliniez se referă, însă, la prezența editurilor în viața școlară și extrașcolară: prin întîlnirile dintre scriitori și elevi, dintre editori și profesori, printr-o mai strînsă colaborare, periodică, cu direcțiile de resort din Ministerul Învățămîntului. Poate și prin urmărirea felului în care își realizează sarcinile oficiile de aprovizionare și difuzare a cărții și a modului cum aceste cărți ajung în bibliotecile școlare, mai ales în cele din mediul rural.

Ion Simion: Intr-adevăr, literatura care a apărut — cea despre care vorbim — cu toate lipsurile înregistrate, nu este suficient popularizată. În acest sens, o contribuție însemnată pot aduce revistele de specialitate, cotidienele, presa în general, care ar trebui să aibă rubrici speciale permanente, în care să se recomande, prin comentarii adecvate, cărțile necesare elevilor. Cele existente sînt enunțative sau descriptive și interesează întreaga masă de cititori. Fondul bibliotecilor școlare ar trebui controlat de Ministerul Învățămîntului, urmînd ca aceste biblioteci să fie înzestrate numai cu acele cărți care răspund nemijlocit sarcinilor școlii. În domeniul activității acestor biblioteci există un cîmp nelimitat de inițiative care s-ar putea generaliza pe întreaga țară atunci cînd și-ar dovedi eficiența, inițiative care să aibă ca rezultat îmbogățirea fondului de cărți, aducerea bibliotecilor în situația de a fi centre reale nu ideale de cultură, de recomandare a cărții, de îndrumare a muncii cu cartea.

CINCINALUL

(Urmare din pag. 1)

lelalte foruri interesate, va asigura calificarea în această perioadă a unui însemnat contingent de noi cadre necesare economiei, culturii, științei: 1060—1070 mii pe trepte de activitate importante, această cifră de plan este de alcată astfel: 690—700 mii muncitori calificați; 230—235 mii cadre cu pregătire medie de specialitate; 135—140 mii cadre cu pregătire superioară. Sarcina fundamentală a școlii în această etapă de dezvoltare este apropierea învățămîntului de producție la toate nivelele de școlarizare, prin intensificarea pregătirii practice a elevilor și studenților și prin realizarea de ateliere școlare cu sprijinul unităților beneficiare.

De asemenea, se prevede ca pînă în anul 1973 să se realizeze generalizarea învățămîntului obligatoriu de 10 ani.

Tot școlii, ca principală instituție careia statul și partidul i-au incredințat sarcina pregătirii noilor generații, îi revine îndatorirea de a asigura perfecționarea continuă a tuturor salariaților, prin diferite forme de reciclare.

Un articol special din Lege se ocupă de asigurarea bazei materiale necesare dezvoltării învățămîntului în perioada 1971—1975. Vom avea la finele acestei perioade 109 mii săli de clasă și 85,5 mii locuri în internate pentru învățămîntul de cultură generală, învățămîntul tehnic și liceal de specialitate.

În ce privește învățămîntul superior se prevede a fi date în funcțiune 222 mii m.p. suprafețe de învățămînt. Grijă partidului și statului nostru pentru generația tînără se reflectă și în acele cifre de plan care privesc dezvoltarea capacității grădinițelor de copii — care vor crește cu 30,1 mii locuri — a caselor de copii — cu 10 mii locuri — și a creșelor — cu 72,1 mii locuri.

Sînt cifre care reprezintă totodată angajamente solemne ale noastre, ale tuturor.

VALERIA BACIU

Spre școală

Cultură și profesiune

Nu mi se pare că vreo profesiune a secolului XX și cu atât mai mult cea de profesor se poate concepe în afara orizontului tot mai vast, complex și „elastic” al culturii, nu cred că cineva investit cu nobila sarcină, mai exact spus: menire, de a forma și dirija de la catedră talentele, deprinderile, lecturile, pornirile copiilor, adolescenților și tinerilor se poate limita la câteva formule vetuste, la câteva deprinderi uzate, expresii goale, depășite de ritmurile ardente ale evului de transformări și miracole în care trăim, la care participăm. Omul epocii actuale, remarcă odată pe drept cuvânt un gânditor, reia într-o altă perspectivă, poate mai lădă, mai precisă, mai grăbită, dar în orice caz umanistă, generoasă, înfinitul disponibilității ale omului Renașterii. Reia cu mijloacele, aptitudinile și datele sale volitionale o perpetuă și nobilă aplecare spre variat, dar și spre esențe, spre amănunt, spre dificil.

Profesorul de azi manifestă o meritorie predispoziție și un notabil efort spre studiul divers, amplu. El se recomandă elevilor săi (judecătorii săi de mîine) prin curiozitatea sa de bună calitate în fața noului selectat atent, prin setea sa de adevăr și frumos, prin setea sa de a comunica aceste categorii filozofice des regăsite în aria de aspecte ce le-a generat existența.

Cultura celui ce predă, ce răspunde de sensibilitatea și rațiunea generațiilor următoare, este o necesitate civică, un deziderat vizând și reușind împlinirea. Strădania de a te integra culturii, de a participa la ea plecînd modest dar eficace de la datele specifice profesiei tale, apoi transfigurate, corelate, îmbogățite prin conotații și comentarii subtile, definitorii, este proprie prezentului nostru și devine tot mai mult o datorie superioară. Nici nu s-ar putea altfel de vreme ce politica, istoria, economia, arta națiunii noastre se înscriu tot mai pregnant, ascendent, în concertul civilizației și culturii universale, nici nu s-ar putea altfel de vreme ce numeroase statistici — și nu numai ele — demonstrează că patria noastră și-a

format de-a lungul anilor și beneficiază actualmente de o veritabilă armată de cadre didactice excelent pregătite, dotate cu mijloace tehnice moderne, iubindu-și cu devoțiune meseria și tinzînd programatic s-o transforme în artă, într-o artă a inteligenței pedagogice, a stimulării valențelor elevilor, a încurajării și perfecționării lor, a evitării eșecurilor și, mai ales, a pregătirii lor pentru etapele viitoare, cu un grad de dificultate sporit. Profesorul de astăzi este nu numai informat, ci și cult, el militează în orele sale și în afara lor și, în general, prin exemplul său, prin tot ceea ce afirmă, demonstrează, pentru deschiderea spiritului spre informații exhaustive și observații penetrante, pentru asociații și fine disocieri de idei, pentru „ieșirea din buchea cărții” și aprofundarea temelor fundamentale, pentru rigoare și fantezie, pentru progres în gândire, mentalitate, atitudine.

Eu însumi am avut norocul ca, pe parcursul școlii, să întâlnesc profesori prieteni și modele, oameni ai cărții, care m-au făcut să îndrăgesc lecturile, schimburile de opinii, metoda studiului și setea de a afla tot mai mult și de a interpreta tot mai personal și mai bine. Unii dintre ei se numeau: Stoianovici, Berberu, Pavel Apostol, M. Rațiu, Papahagi, Gherman, Nisirus Pascal...

Scriind aceste rînduri, nu pot să nu-mi amintesc că din orele celor citați, ca și din discuțiile atât de calde din pauze și din afara orelor de curs, ca și din cuvintele și faptele altor dascăli ai mei, am învățat mult mai mult despre filozofia personalității omenești, despre arta adevărată și impostură, despre „bolțile infinitului real” și altele altele, decît din cine știe ce cărți ale căror autori n-au avut norocul de a avea profesori adevărați. Nu, nu mi se pare că vreo profesiune a secolului XX, și cu atât mai mult cea de profesor, se poate concepe în afara orizontului tot mai vast, elastic și complex al culturii.

DAN MUTAȘCU

Note

Plaiuri hunedorene

Editat de Inspectoratul școlar al județului Hunedoara și Casa Corpului didactic, volumul „Plaiuri hunedorene”, apărut în semn de omagiu în anul jubiliar al Semicentenerului partidului, este o culegere de studii scrise cu competența specialistului preocupat de continuarea dezvoltării domeniului în care muncește și de permanența sa perfecționare. Cu excepția unor scurte și obișnuite materiale, sau a „creațiilor originale” de la rubrica „Magazin”, atât temele abordate, cit și modul în care sînt dezvoltate, demonstrează că profesorii semnatari sînt antrenați, în afara activității lor strict didactice, într-o muncă utilă de cercetare a problemelor de practică școlară (pedagogie, metodică, obiecte de specialitate), de elaborare a unor serioase articole de istorie literară sau a unor concluzii pe baza experimentelor întreprinse în școală (problematizarea în predare, activități pionierești la

clasele I-IV). Astfel, culegerea de articole a profesorilor din județul Hunedoara apare ca o sinteză a eforturilor depuse pentru contribuția lor la realizarea unui învățămînt modern, în același timp legat de viața elevilor, de necesitățile și posibilitățile lor reale de a-și însuși cunoștințele predate în școală. Ca prim argument, enumerăm câteva titluri ilustrative: „Probleme ale orientării profesionale și integrării sociale a tineretului din județul Hunedoara” de prof. Ioan Damaș, „Contribuții la modernizarea predării” de prof. Gheorghe Antoce, „Vorbirea locală și dificultățile predării limbii literare în școală”, de prof. Sabin Selagea, interesantul studiu al profesorului Radu Ciobanu „Zburătorul”, „Valoarea problematizării în predarea geografiei” de prof. Vilcu Bujor, „Nomogramele unor aplicații ale trigonometriei sferice în astronomie” de prof. Coriolan Tempeanu, evocarea momentelor în care a apărut publicația „Abecedar” (scoasă de poezii Emil Giurgiuca și George Boldea) la Brad în anul 1933, de prof. Ionel Golcea.

Cenaclul „Relief românesc”

Cenaclul literar RELIEF ROMÂNESC grupează în majoritate, profesori de limba și literatură română din Capitală. Spre deosebire de alte cenacluri, pe lângă creația literară — poezie și proză —, o atenție aparte se dă eseului, studiilor literare, încercărilor de a cuprinde esența fenomenului literar. Așa de exemplu, s-au expus și au fost discutate în cenaclu studiile: „Implicațiile imaginii peisagiste în poezia lui L. Blaga”, „Universal spiritual și particularități stilistice în romanul „Descult” de Z. Stancu”. Acestea au constituit ulterior teme ale unor comunicări în sesiunile Societății de științe filologice. Conf. dr. Gh. Bulgăr a prezentat în cenaclu comunicarea: „Tehnica limbajului poetic și perspectivele de dezvoltare ale limbii române literare”. Prof. C. Marinescu a evocat activitatea de cercetător și istoric literar a lui Petre V. Haneș, fost profesor la Liceul „Mihai Viteazul”. Creațiile literare și comunicările expuse și discutate în ședințele ținute în 1970-1971 au fost integrate într-un volum pregătit pentru a fi publicat în cursul anului viitor.

Prof. G.H. BURCESCU
Liceul „Matei Basarab”
București

CRONICĂ

STRUCTURA SOCIALĂ A ROMÂNIEI SOCIALISTE

Culegere de studii, coordonator I. MITRAN

Generalizarea relațiilor de producție socialiste în întreaga economie a țării noastre, nivelul atins în dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului caracteristici ale modului de existență al poporului, rezultatele obținute în procesul de formare a conștiinței socialiste au condus la schimbări importante în structura de clasă a societății, în natura tuturor categoriilor sociale, ca și în relațiile dintre ele. O caracteristică a acestor raporturi în condițiile socialismului este faptul că s-a realizat o apropiere, fără precedent în istorie, între grupuri mari de oameni, mai ales din punct de vedere al deosebirilor de clasă. De aceea cercetarea stratificării sociale, adică studiarea grupării oamenilor după variabile ca rolul social, studiile, venitul, nivelul și stilul de viață etc. dobîndește o importanță teoretică și practică incontestabilă. Cercetarea stratificării sociale poate furniza elemente utile pentru intervenția conștientă, fundamentată științific, a factorilor decizionali asupra fizionomiei structurilor sociale, în sensul realizării unui model conform idealurilor societății socialiste.

Fie că se păstrează în sfera tratărilor teoretice generale ale categoriei și fenomenului de structură socială, fie că uzează de instrumentul investigației sociologice concrete, studiile cuprinse în această culegere încearcă o analiză — deși nu egal de profundă și sistematică — a transformărilor petre-

cute în țara noastră în domeniul structurii sociale, tinzînd să desprindă sarcinile ce există în cunoașterea structurii actuale de clasă, să dea orientări de perspectivă în studiul și, implicit, influențarea conștientă a evoluției structurii de clasă a societății.

Necesitatea ogîndirii adecvate a realității în dinamica ei pretinde studiului structurii sociale o clarificare a conceptelor, mai bine zis o punere de acord asupra accepțiunii lor, îmbogățirea lor pe baza noilor realități, desprinderea atât a factorilor care acționează în direcția omogenizării structurii de clasă, cit și a celor care disting încă diferite categorii de oameni, explicînd existența unor clase și păături sociale; de asemenea, impune cunoașterea sensului democrației socialiste prin raportarea ei la procesul de omogenizare a structurii sociale. Este tocmai ceea ce încearcă să facă cele 20 de studii cuprinse în culegerea „Structura socială a României socialiste”.

Căutînd să delimiteze real sfera noțiunii de structură socială, lucrarea abordează nu numai probleme ale structurii de clasă, dar și pe acelea legate de structura pe naționalități, pe vîrste, pe sexe, pe profesii ș.a. cu particularitățile și semnificațiile lor sociologice. În studiul „Societatea socialistă multilateral dezvoltată și structurile sale social-politice”, Ion Mitran subliniază importanța pe care o are definirea etapei în care se găsește construc-

ția socialistă în țara noastră, pentru o bună înțelegere și descifrare a sensului vieții sociale, pentru o fină sesizare a direcțiilor de evoluție a fenomenelor esențiale și, pe această bază, pentru stabilirea realistă a obiectivelor ei imediate și de perspectivă. Se detașează cu pregnanță ideea că luarea în considerare a deosebirilor, contradicțiilor ce se pot ivi într-o sferă sau alta a vieții sociale și economice, nu schimbă cu nimic faptul că actuala structură reprezintă baza trainică a evoluției specifice socialiste a societății noastre, a cărei tendință este omogenizarea social-politică, morală, a maselor de cetățeni. Paralel, studiul „Victoria socialismului și unitatea social-politică a întregului popor” semnat de Petre Constantin insistă asupra politicii marxist-leniniste promovate de P.C.R. în vederea întăririi unității și coeziunii poporului, politică izvoită din cerințele

obiective ale edificării noii orînduirii și care reprezintă chezașia înfăptuirii cu succes a marilor obiective ale făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

În „Mobilitate și dinamism în structura socială”, Constantin Ionescu aprofundează elementele care dau conținut schimbărilor calitative ale structurii sociale. Un alt studiu, „Dezvoltarea conștiinței socialiste — componentă a procesului făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate” (Ion Florea), demonstrează că făurirea societății socialiste nu este numai o operă de construcție materială, ci și de înfăptuire a unor nobile idealuri morale și sociale, de educare, pe principii noi, a omului. Dezbaterea „Structura socială a României”, oferă cititorilor un schimb util de păreri între specialiști, în probleme privind conceptul de clasă socială și structura socială, prefacerile în microstructura claselor, omogenizarea structurii sociale etc.

Fie că desprind caracteristici ale structurii clasei muncitoare, sau că studiază corelația progres tehnic — aptitudinile muncitorului, fie că abordează forța de muncă din agricultură sau integrarea socială a absolvenților învățămîntului superior și a intelectualilor în viața satului, investigațiile sociologice concrete împlinesc lucrarea de față, concretizîndu-i mult problematica general-teoretică, în folosul informației cititorului preocupat de problemele vieții sociale contemporane.

Cum este și firesc, lucrarea nu-și propune să elucideze toate problemele acestui vast cîmp de cercetare și studiu — dinamica vieții sociale din țara noastră. Totuși considerăm că lucrarea oferă profesorilor suficient material pentru completarea cunoștințelor lor social-politice, în sprijinul activității la catedră care trebuie să aibă permanent în vedere problematica realităților contemporane.

DORINA TURCU

CUM EDUCĂM COPIII LUMII?

Ne răspund reprezentanți ai organizațiilor de copii și adolescenți

Prezența în țara noastră, prilejuită de participarea la lucrările celei de a II-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor, a unor reprezentanți de prestigiu ai organizațiilor cultural-educative pentru copii din diferite țări, ne-a oferit ocazia de a culege câteva interesante păreri pe o temă de stringentă actualitate.

Subiectul declarațiilor solicitate:

Care este locul și rolul formelor instituționalizate de educație extrascolară în dezvoltarea multilaterală a copiilor și creșterea lor în spiritul unor înalte idealuri umaniste?

RĂSPUND:

RENÉ VINCENT, președintele Comitetului internațional al mișcărilor de copii și adolescenți — CIMEA: „Există un fond comun al activității tuturor organizațiilor naționale și internaționale care doresc efectiv să contribuie la formarea celor care vor constitui omenirea de mâine. Mă refer la lupta pentru educația progresivă a copiilor, pentru fericirea reală a celor care reprezintă viitorul lumii. Pe acesta se întemeiază colaborarea noastră, solidaritatea ce leagă organizațiile noastre, eforturile ce se întreprind pentru lărgirea orizontului cultural al copiilor prin cunoașterea contribuției tuturor popoarelor la tezaurul mondial de cultură.

Din cunoașterea dobândită pe linia activităților internaționale în rândurile copiilor și adolescenților pot afirma că socialismul este cel care a dat întreaga sa semnificație, întreaga bogăție, cuvintului educație. Țin să apreciez, în acest sens, atât acțiunile pe plan național întreprinse de Organizația pionierilor din România, cât și acțiunile cu caracter internațional, de mare anvergură, organizate în țara dv., cum ar fi conferința cu tema „Copilul în fața progresului, științei și tehnicii contemporane”.

STANISLAV FURIN, redactor șef al revistei „Pionir” și reprezentant al Organizației de pionieri „V. I. Lenin” din Uniunea Sovietică: „Mișcarea pentru educația democratică a copiilor se consolidează pe an ce trece. Ea a câștigat recunoaștere în întreaga lume și a acumulat o bogată experiență. Desigur, în diferite țări și condiții sociale diferite

formele și metodele acestei activități sînt diferite. Dar, așa cum pe grădina-riul priceput nu-l caracterizează atât modul cum își cultivă grădina, ci bogăția și frumusețea roadelor pe care le obține, ceea ce caracterizează munca organizațiilor noastre este sănătatea spirituală și fizică a tinerelor generații, înaltele valori morale care le însușesc.

Organizația de pionieri a Uniunii Sovietice, care poartă numele marelui Lenin și împlinește în curînd 50 de ani de existență, este mîndră că în această perioadă a format 150 de milioane de constructori ai socialismului și comunismului.”

PEDRO SUAREZ, membru al Consiliului național al pionierilor din Cuba: „Formarea tinerilor a căror educare ne-a fost incredințată se desfășoară continuu în spiritul luptei eroice desfășurate de poporul cubanez, al solidarității cu lupta popoarelor din întreaga lume împotriva imperialismului, pentru pace și o viață mai bună. Sînt fericit să adresez salutul nostru frățesc pionierilor din România, educatorilor tinerei generații, de care ne leagă o puternică și caldă prietenie.”

VERA REPAŢ, președinte al Consiliului pionierilor din Serbia — R. S. F. Iugoslavia: „Lumea trece prin profunde transformări în sistemul de cunoaștere, în sistemul relațiilor umane, în ierarhia socială, în idei. Iar omul se schimbă o dată cu această transformare a lumii. Pentru organizațiile pionierilor, ca și pentru toate organizațiile de tineret, este în prezent, de importanță vitală să analizeze profund modul cum evoluează și valențele noi pe care le capătă contribuția lor educativă în condițiile modernizării învățămîntului, ale introducerii tehnologiei moderne în școli. Aceasta să se orienteze către dezvoltarea mai amplă a curiozității intelectuale a copiilor, către lărgirea orizontului lor.

Ampla colaborare prietenească ce se realizează între Organizația pionierilor din România și organizația noastră de pionieri constituie baza puternică a unui larg schimb de experiență și pentru perfecționarea activităților noastre pe linia educării comuniste, patriotice și internaționaliste a copiilor.”

VIITORUL — grijă majoră a novatorilor în educație, PROSPECTIVA — domeniul lor de preocupări

— Dialog cu prof. JOSEPH MAJALU (Paris), expert internațional în cercetarea și documentarea pedagogică

Institutul național de cercetare și documentare pedagogică din Franța — I.N.R.D.P. Pe rue d'Ulm, în inima cetății universitare a Parisului, o clădire cu veche tradiție în lumea pedagogică internațională care, aparent paradoxal, găzduiește o instituție înființată cu nici doi ani în urmă. În fapt, I.N.R.D.P. este continuatoarea unor foruri de cercetare și documentare în științele educației pe care le desparte foarte puțin de împlinirea unui secol de existență. Pătrundem în sobrietatea funcțională a biroului în care și-a instalat „comandamentul” profesorul JOSEPH MAJALU, personalitate complexă, îmbinînd competență în științele educației, consacrată, printre altele, de unul dintre locurile de cinste deținute în rândurile experților U.N.E.S.C.O. și ai Biroului Internațional de Educație, cu o vastă, și bine cotate, activitate de critic și creator literar.

Tentația de a începe dialogul de la solicitarea unei caracterizări de sinteză este prea puternică pentru a-i rezista. Așadar:

— **Domnule profesor, ce definește, după dv., etapa actuală de evoluție a învățămîntului în lume?**

— Schimbarea radicală, la toate nivelele, atât în conținut cit și în formă, alcătuirea unei personalități a învățămîntului cu totul noi. În toate țările celor 5 continente, în Est sau în Vest, constatăm același curent de reforme. De mai bine de zece ani, nu e-

fapt de civilizație și se revarsă în direcția viitorului lumii. Economia de astăzi și mai mult încă cea de mine caută, într-o organizare planificată, participarea calificată a tuturor. Învățămîntului i se cere, în acest context, să fie un organism larg cuprinzător, permițînd accesul, pînă la nivelul cel mai înalt, al tuturor celor capabili, dezvoltînd inteligențe și cunoștințe într-o acțiune conjugată cu factorii și țelurile moderne de difuzare masivă a științelor și artelor. Acest raport concurent de forțe și mijloace creează o colectivitate de tip nou, care în același timp solicită și creează un tip de om necunoscut pînă în prezent.

— **Cum se reflectă aceste orientări în cazul particular al învățămîntului francez?**

— În mai puțin de zece ani, aparatul nostru școlar și universitar care, în afara citorva detalii, rămăsese același de aproape un secol, a fost în asemenea măsură convertit că nu mai regăsești în cadrul lui decît vestigiile ale unor elemente fundamentale. S-au schimbat tipul instituțiilor și numele acestora; examenul și diplomele, deși mai păstrează încă uneori denumirile de altădată, nu mai reprezintă aceeași valoare de obligații și drepturi; disciplinele de învățămînt s-au schimbat, atât ca amplasare cit și ca specific; modalitățile de predare, tehnicile utilizate în acest scop, atmosfera claselor și conduita activității individuale.

Reforma actuală a fost precedată de o criză de conștiință care n-a încetat să agite, de multă vreme, spiritele clarvăzătoare, atât pe planul instituțiilor școlare ca atare cit și pe plan pedagogic. După Eliberare, comisia Langevin-Wallon a alcătuit un plan de reforme, de o asemenea valoare încît nu există nici unul dintre proiectele care i-au succedat să nu se lege, într-o formă sau alta, de concepțiile fundamentale și de arhitectura acestui plan. În același timp, sub influența unor puternice individualități sau a unor grupuri de educatori, stimulată de descoperirile făcute în domeniul biologiei și al psihologiei copilului, pedagogia se reînnoia.

Două idei dominante, care par la prima vedere contradictorii și sînt în fapt complementare, au stat la baza acestor experimente: individualizarea unui învățămînt adaptat cit mai mult cu putință facultăților și posibilităților fiecărui elev; lucrul pe grupe destinat să faciliteze studiul în comun, dezvoltînd în același timp spiritul de inițiativă și de descoperire al fiecăruia. Învățarea activă pe baza cunoașterii realității, a concretului începe să ia locul lecției teoretice și abstracte. Elevul nu mai era un receptacul, ci factorul motor al propriilor sale achiziții de cunoștințe și deprinderi.

— **Totuși soarta acestor noi forme și tehnologii de educație nu a fost aceeași. Unele s-au bucurat de succes, altele au cunoscut anumite impasuri...**

— Schimbările, în ceea ce au ele mai profund, sînt ireversibile. S-ar putea, desigur,

ca elemente de perfecționare să fie introduse în anii următori, pe baza experienței acumulate. Chiar dacă noi tendințe și, pe baza acestora, noi transformări vor pătrunde în învățămînt, de aici pînă la sfîrșitul celui de al XX-lea secol, eforturile și realizările se vor înscrie în același cadru de concepție și de perspective.

— **Care sînt rolul și contribuția Institutului național de cercetare și documentare pedagogică în acțiunea vastă și esențială de remodelare a învățămîntului?**

— Institutul național de cercetare și documentare pedagogică, care își are originea în muzeul pedagogic, înființat încă în anul 1879, trebuie să asigure, în conformitate cu un program aprobat de Ministerul Educației Naționale, cercetările fundamentale și aplicative cu privire la învățămîntul de toate gradele. El sprijină cercetările efectuate în cadrul instituțiilor de învățămînt, elaborează și difuzează materialul documentar, își aduce concursul la dinamizarea vieții pedagogice la toate nivelele de învățămînt, la formarea inițială și permanentă a cadrelor didactice.

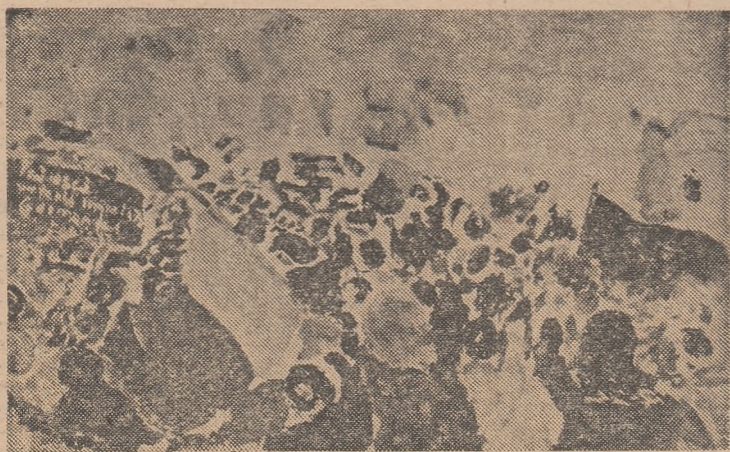
Cercetările Institutului definesc structurile și conținutul învățămîntului, ameliorază, creează, sugerează și experimentează metode și mijloace potrivite, le propune spre generalizare. Aceste acțiuni sînt preponderente în cadrul reformelor în curs de desfășurare în învățămîntul francez și se bazează pe existența unor instituții școlare și clase experimentale și pe un personal de cercetători cu înaltă calificare.

Institutul editează 12 publicații printre care cunoscutele periodice: „Textes et Documents pour la classe”, „Revue Française de Pedagogie”, „L'Education” și „Cahiers Pédagogiques”, — editate în numele asociațiilor pedagogice. Sînt realizate și o serie de anuare și colecții privind cercetarea pedagogică, documentarea cadrelor didactice, tehnologia didactică și perfecționarea cadrelor didactice, manuale experimentale, lucrări de organizare școlară și universitară, studii privind echipamentul și construcțiile școlare, cataloage, repertorii, bibliografii, ghiduri practice.

Dialog redactat de MIRCEA HERIVAN

În cinstea Națiunilor Unite

Cu prilejul sărbătoririi „Zilei Națiunilor Unite” s-a deschis, la Palatul pionierilor din București, o expoziție de lucrări plastice ale elevilor și pionierilor, intitulată sugestiv „Copiii români iubesc pacea”. Sînt înmănușiate desene, mai ales lucrări în acuarelă, înregistrînd aspecte surprinse de copii, cu o deosebită sensibilitate, din viața țării, din activitățile lor în cadrul școlii și în afara acesteia, precum și lucrări dedicate copiilor din alte țări.

Unul dintre cele mai sugestive tablouri expuse cu acest prilej, intitulat „Eliberarea” și realizat de elevul Vladimir Hălădău (în fotografia de mai sus), a fost trimis în dar Organizației Națiunilor Unite, secretarului general al acesteia U Thant.